

EU AM AUZIT, DAR ACUMA VĂD

Este bine că în seara aceasta suntem din nou aici și suntem mulțumitori pentru că avem prilejul să slujim din nou Domnului. După ce v-am reținut atât de mult aseară, cred că astăzi ar fi bine să nu vă mai țin atât de târziu.

Puțin mai devreme l-am ascultat pe un frate asociat care a venit din Indiana. El a avut un vis ciudat care l-a frământat foarte mult. Nu a fost niciodată în Shreveport, dar nu demult, într-o noapte, a visat că a venit aici, dar nu cu mașina lui. Spunea că a visat că a venit în biserica în care predicam eu. După încheierea predicii, m-am rugat pentru bolnavi și trebuia să se întâmple ceva. În ziua următoare a venit din nou și se părea că aspectul clădirii i se părea cunoscut. Pe partea cealaltă a străzii era un auditoriu, dar nu au intrat acolo, ci a spus că au intrat „Pe partea aceasta, într-o clădire din piatră care avea zidită o aripă laterală și semăna perfect cu aceasta.” Fratele are de multe ori vise, și știu că sunt adevărate pentru că s-au împlinit întotdeauna.

El spunea că în ultima seară am vorbit din nou și apoi m-am rugat pentru bolnavi, iar la un moment dat am spus: „Se va întâmpla ceva!” și s-a auzit ca un tunet. Oamenii au început să strige, iar în timp ce tunetul a început să se depărteze, s-a auzit un Glas care a început să vorbească. Pe când vorbea încă Glasul acela, slava lui Dumnezeu a venit înăuntru, prin aceste ferestre, în forma Stâlpului de Foc. Fratele ne-a auzit vorbind despre slava lui Dumnezeu, dar nu a văzut-o niciodată. El a zis: „El a intrat prin ferestre și s-a oprit deasupra ascultătorilor, arătând întocmai ca Lumina care se vede în fotografie.” A auzit niște cuvinte, iar eu am stat acolo și am spus: „Acesta este IeHoVaH Dumnezeu!”

Spunea că atunci s-a gândit la ce s-a întâmplat când Moise a condus poporul afară din Egipt și când ei au spus: „*Să ne vorbească Moise, nu Dumnezeu, ca să nu murim.*”

El a povestit mai departe: „Toți au căzut la pământ, au ridicat mâinile și strigau. Și am început să strig și eu: „Doamne Dumnezeule, Te iubesc! Te iubesc!” Atunci l-a scuturat soția sa și l-a trezit.

Îl văd chiar acum cum merge pe coridor în jos. Este fratele Jackson, un fost predicator metodist. Acest vis l-a tulburat atât de tare, încât a venit aici. Mai mult, spunea că a fost foarte șocat, fiindcă totul este întocmai ca în visul lui. Nu știu ce

Înseamnă aceasta, pentru că Domnul nu a spus nimic, dar este posibil să se întâmple ceva. Eu îl cunosc pe fratele Jackson și știu că este un bărbat sincer, un slujitor adevărat al lui Dumnezeu.

El a venit și mi-a spus multe vise, iar Domnul mi-a dat tălmăcirea lor. Întotdeauna au fost perfecte. Odată a avut un vis în legătură cu mutarea mea în Arizona.

Fratele a fost foarte tulburat, iar acum a adus-o și pe soția sa. Ea va fi mamă în curând, de aceea au putut călători numai cu avionul, și pentru că nu aveau destui bani, s-au împrumutat de la cineva. Totul a decurs într-un fel tainic, și s-ar putea să se întâmple într-adevăr ceva. Nădăjduim aceasta, pentru că nu știm ce a pregătit Domnul pentru noi.

Noi îi suntem mulțumitori Domnului pentru că trăim în ziua în care trăim, chiar înainte de venirea lui Isus. Cum am mai spus, acesta este cel mai mare timp din toată istoria. Din pricina aceasta, mai degrabă aș trăi chiar acum decât în orice alt timp.

În seara aceasta văd printre noi un alt prieten bun, pe fratele Dauch. Azi dimineață l-am amintit în auditoriu. Fratele Dauch împlinește astăzi nouăzeci și trei de ani. Cât de binecuvântat este el, pentru că și-a dăruit întreaga viață pentru slava și onoarea lui Dumnezeu. Deci astăzi împlinește nouăzeci și trei de ani. Fratele meu, dorim ca Domnul să te binecuvânteze, și cred că toți frații din țară, care ne ascultă în seara aceasta, îți doresc o zi fericită de naștere. El este prieten bun cu fratele Oral Roberts și cu mulți alții, și i-a ajutat pe mulți dintre cei care vestesc Evanghelia; este unul dintre prietenii noștri buni.

Mă bucur că-l văd și pe fratele Mann, care a fost tot un predicator metodist. El este mântuit, botezat cu Duhul Sfânt și în Numele lui Isus Hristos. Fratele stă aici și este unul dintre asociații noștri din Indiana. Alături de el este fratele Hickerson, unul dintre diaconii noștri din Jeffersonville, Indiana. Din câte am înțeles, este aici încă un diacon, și anume fratele Wheller. Eu nu l-am văzut, dar mi s-a arătat unde stă, așa că îl voi găsi imediat. Da, el stă acolo în dreapta.

Frate Banks Wood, dacă ne ascuți în seara aceasta, vreau să știi că fratele tău a fost aseară aici. L-am văzut pe fratele Lyle, când am ieșit. El a fost martor al lui Iehova și întreaga lui grupare s-a convertit. Lyle s-a întors printr-o viziune din partea Domnului.

În ziua aceea stătea într-o barcă. Cu o zi înainte le spusese că ceva mic va reveni la viață. El era un adevărat Martor al lui Iehova! Noi eram la pescuit, și cum este obiceiul în Kentucky, avea un cârlig mare de pescuit. Curând un pește mic i-a înghițit cârligul, iar când a încercat să-l scoată a scos toate măruntaiele peștișorului, așa că l-a aruncat în apă zicând: „Micuțule, ai respirat pentru ultima dată!” Peștișorul mort a plutit pe apă, iar briza apei l-a dus printre niște nuferi de lac.

Cu o zi înainte, în timp ce stăteam împreună, eu am zis: „Duhul Sfânt îmi spune că o creatură mică va fi înviată. Poate va fi o pisicuță bolnavă, când voi ajunge acasă...”

Spuneam că poate este pisica, deoarece în timp ce fratele Wood scotea viermi pentru pești, a venit fiica mea, care acum este o femeie tânără și este logodită cu un soldat înalt, împreună cu prietena ei, și mi-a zis: „Tată, am găsit o pisică. Cred că cineva a vrut să o otrăvească, pentru că a mâncat ceva și acum este foarte umflată. Tată, va muri curând; nu putem s-o punem într-o cutie și s-o ținem câteva zile?”

„S-o văd și eu”, am răspuns. Ele au adus pisica, iar eu am văzut care era problema și le-am dat o cutie. În ziua următoare, în ladă erau șapte sau opt pisoi mici. Fiul meu cel mic, Iosif, a scos una afară, a strâns-o puțin cam tare și apoi a scăpat-o jos. Pisicuța s-a zvârcolit puțin și a murit.

Astfel, i-am zis fratelui Lyle: „Poate va învia pisicuța aceea, doar l-am văzut pe Domnul nostru făcând o mulțime de minuni.”

Fratele Lyle era încă nou pe această cale. Duhul Sfânt l-a cercetat, i-a spus că este căsătorit și ce rele a făcut, iar el s-a gândit că știam acele lucruri de la fratele Banks. Dar când Domnul a descoperit ce făcuse cu o seară înainte, aceasta a fost prea mult pentru el.

Noi am pescuit toată noaptea, dar am prins numai peștișori mici, pe unii dintre ei folosindu-i ca momeală. Dar el a aruncat acel peștișor fără viață, în apă. După vreo jumătate de oră, i-am zis: „Frate Lyle, tu lași peștii să înghită cârligul până în stomac. Ar trebui să iei sfoara cu momeala și s-o arunci; și de îndată ce s-a prins, doar ține-l și adu-l înăuntru. Nu-l trage în felul acela, ci doar ține-l și atunci îl vei prinde.”

„Așa am făcut întotdeauna”, a răspuns el.

În momentul acela am auzit Ceva venind peste vârful muntelui, un vârtej de vânt care se învârtea de jur-împrejur. El a venit jos în felul acela, iar Duhul lui Dumnezeu a venit peste barcă și a zis: „Ridică-te în picioare și vorbește acelui pește mort! Spune: „Îți redau viața!”

Acel pește a zăcut acolo o jumătate de oră cu măruntaiele scoase, dar acum am zis: „Pește mic, Isus Hristos îți redă viața. Trăiește în Numele lui Isus Hristos!” Imediat s-a întors cu spatele în sus și s-a afundat cât se poate de repede în apă.

Frate Lyle, ești aici? Aseară te-am văzut. Dacă ești pe aici pe undeva, ridică mâna să te pot vedea. („Este la balcon”). Oh, da! Este sus în balcon, în apropierea ferestrei. Acesta este bărbatul de care vă vorbeam; un fost martor al lui Iehova.

Când a văzut cele întâmplătoare, el a strigat: „Frate Branham, este bine să fim aici, nu-i așa?” Apoi a adăugat: „Are cumva legătură cu mine, pentru că i-am zis acestui pește mic: „Ai respirat pentru ultima dată!”? Are vreo însemnătate pentru mine?”

„Nu, este doar o legitimare!” am răspuns eu.

Fratele era foarte surprins de aceasta, dar în călătoria noastră vedem întâmplându-se astfel de lucruri. Ce trebuie să învățăm din aceasta? Eu am avut o mulțime de copii cu paralizie spastică pe lista mea de rugăciune și m-am rugat pentru ei, dar când a venit viziunea, aceea a fost pentru un peștișor lung de vreo doi sau trei țoli. Se părea că cârligul era cât el de mare, dar acest lucru s-a întâmplat ca să înțelegem că Dumnezeu se uită și la lucrurile mici. Vedeți?

Într-o zi, El Și-a folosit puterea ca să blesteme un pom, deși în țară erau o mulțime de leproși. Pomul s-a uscat, dar peste tot zăceau oameni care ar fi avut nevoie de puterea Lui vindecătoare. Vedeți? Prin aceste exemple, El vrea să ne arate că El este Dumnezeu peste orice lucru, fie că este mic, fie că este mare, sau oricum este. El este Dumnezeu peste toate lucrurile, peste întreaga creațiune, iar noi Îl iubim din inimă. El ne lasă să știm că este interesat să vorbească Cuvântul Vieții într-un peștișor neînsemnat care plutea mort, pe apă, de o jumătate de oră, iar într-o zi, poate să vorbească Viața în copiii Lui. Chiar dacă a mai rămas doar o lingură de cenușă din trupul vostru, într-o zi, El va vorbi și noi Îi vom răspunde. El este Dumnezeu și este interesat de orice lucru; de tot ceea ce spunem și facem, de orice lucru. Da, El este interesat de toate.

Să ne plecăm capetele.

Înainte de a ne ruga, mă întreb dacă în seara aceasta este printre noi cineva care este interesat de El, dar încă nu are loc rezervat pentru Țara unde Îl vom vedea. Voi știți că fără această rezervare nu puteți intra acolo. Este cineva care nu are rezervarea, dar dorește să fie cuprins în rugăciune, pentru ca între el și Dumnezeu să fie totul în ordine? El va vedea mâna voastră ridicată. Dumnezeu să vă dăruiască aceasta.

Tată ceresc, în seara aceasta stăm între cei vii și cei morți. În zilele acestea se petrec o mulțime de lucruri tainice. Sigur că sunt tainice, dar Tu, Dumnezeule, știi dacă sunt adevărate sau nu, pentru că Tu ești Judecătorul suprem al cerului și pământului. Noi spunem aceasta, Doamne, ca să-i încurajăm pe oameni prin ceea ce am văzut, astfel încât să Te iubească, să Te creadă, să Te slujească și să știe că Tu vezi totul, indiferent cât de mică este o faptă; cât de bun sau de rău este ceva. Dumnezeule drag, Te rog să-i binecuvântezi pe toți cei care au ridicat mâna în seara aceasta, și să-i ajuți să se hotărască cu privire la rezervarea pentru Țara de dincolo de Râu. Îngăduie aceasta.

Vindecă-i pe bolnavii și suferinzii din întreaga țară, unde ajunge transmisia telefonică. Binecuvântează-i și pe toți cei care nu sunt încă salvați, din California până la New York, din Canada până în Mexic. Îngăduie Doamne, ca fiecare persoană care aude sunetul glasului nostru în seara aceasta, să fie salvați din păcatele lor și vindecați de bolile lor, prin prezența Ta dumnezeiască.

Fratele nostru Jackson, a zburat o mie de mile până aici, deoarece inima lui a fost mișcată de ceva neobișnuit. „*Ei vor visa visuri și vor avea vedenii.*” Dumnezeule scump, Tu mi-ai ascuns însemnătatea acestui vis, dar dacă ne vei vizita, Doamne, pregătește-ne inimile pentru cercetarea Ta, ca să fim într-o mare așteptare. Nu știm ce vei face, și nu știm dacă prin acest vis ne-ai anunțat că ne vei vizita, dar am amintit acest lucru pentru că recunoaștem că ne-ai făgăduit că ne vei cerceta. Da, noi amintim aceste lucruri, deoarece recunoaștem că Tu ai făgăduit că Îți vei cerceta poporul, și Te rugăm să ni Te faci cunoscut real. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În seara aceasta sunt cam răgușit după ce aseară și azi dimineață v-am ținut atât de mult. De obicei, când predic îmi pun o perucă pe locul unde am chelie, dar de data aceasta am uitat-o. Răgușeala îmi este provocată de curentul de la geamuri.

Mai demult, eram nevoit să întrerup adunările din cauza aceasta, dar de când am peruca nu mai simt curentul și pot continua. De data aceasta simt curentul imediat, de aceea v-aș fi recunoscător dacă v-ați ruga pentru mine.

Vă salutăm pe toți cei din California, Arizona și din întreaga țară. Fratele Leo și gruparea din Prescott, care așteaptă venirea Domnului, și toți cei aflați în ținutul Phoenix, sunt invitați să vină de azi într-o săptămână la întrunirea din Yuma. Biletele de intrare sunt deja vândute. Ei au fost nevoiți să ia un auditoriu mai mare, deoarece nu au avut locuri pentru toți oamenii. Acesta este motivul pentru care ar trebui să veniți mai repede, ca să puteți intra. Duminică seara sau luni vom pleca la Los Angeles. Bogăția binecuvântării lui Dumnezeu să se reverse peste voi toți.

Aș vrea să comunic pentru cei din New York, Ohio și din alte locuri, că în curând voi predica în Tabernacol predica „Urma șarpelui”, (fiara de la început și fiara de la sfârșit). Billy vă va transmite informațiile necesare. Voi vorbi despre această temă în Tabernacol, pentru că este o predică de cel puțin patru ore.

Acum aș vrea să deschideți împreună cu mine la cartea lui Iov. Este neobișnuit să ții o predică din cartea aceasta, dar aș vrea să folosesc câteva notițe de aici.

Mâine dimineață vom avea aici la Tabernacol un serviciu de școală duminicală. Vom începe la ora 9.30. Dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să vorbesc despre tema în care m-am adâncit în după-amiaza aceasta, pentru că vreau să vă arăt că există un singur loc de închinare unde Dumnezeu îl întâlnește pe închinător. Eu pot să vă spun care este locul acela și care este numele locului unde Dumnezeu se va întâlni cu închinătorul.

Mâine seară mi-ar face plăcere să țin un serviciu de vindecare de modă veche. Dacă va fi cu voia Domnului, voi vorbi despre un subiect care m-a alarmat astăzi... Astăzi am discutat cu fratele Moore și cu frații mei iubiți despre Scripturi, iar el mi-a zis: „Știi, frate Branham, dintre toate predicile pe care le-ai ținut în Shreveport, „Mielul și porumbelul” a fost unul dintre cele mai remarcabile mesaje. Și astăzi te-ai străduit cu mesajul pe care l-ai adus, dar cred că niciodată nu vei putea aduce altul ca acela.”

Din dragoste a murit Mielul meu scump.

Sângele Tău scump nu-și va pierde puterea

Până când Biserica răscumpărată a lui Dumnezeu

Va fi salvată să nu mai păcătuiască.

De când am văzut prin credință acest Râu

Care a curs din rânile Tale,

Dragostea răscumpărătoare a fost tema mea,

Și ea va fi până voi muri.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară aș vrea să vorbesc despre tema „Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada.” Domnul coboară pe aripile unui porumbel. Dacă va fi voia Domnului și nu voi fi prea răgușit, despre aceasta voi vorbi mâine seară. Rugați-vă pentru noi.

Apoi aș vrea să țin o adunare de rugăciune de modă veche, cum am avut la început, fără darul deosebirii. Vom da tuturor celor care doresc să ne rugăm pentru ei, câte un număr de rugăciune. Este nevoie să aveți un astfel de număr de rugăciune, de aceea ar fi bine să veniți mai devreme, ca să primiți de la Billy. Aș vrea ca fratele Jack să stea lângă mine în timpul rugăciunii, ca înainte, iar fratele Brown să-i aducă pe oameni la mine, în locul lui Billy Paul. Aș vrea să am un rând de rugăciune modă veche, și ne vom ruga cum o făceam cu ani în urmă.

Mă bucur că în seara aceasta avem un alt frate asociat printre noi. Este vorba de fratele Gordon Lindsay. Cu ani în urmă el a făcut un lucru mare, prin faptul că a tipărit pentru noi. Chiar acum tipărește cartea mea: „Cele șapte Epoci ale Bisericii”, și nădăjduim că în curând vor fi gata pentru tipar și „Cele șapte Peceti.” Fratele știe că eu nu sunt teolog, dar dacă o va mai citi o dată înainte de tipărire, vom avea o discuție teologică. Noi suntem în așteptarea serii de mâine. Frate Lindsay, dacă vei fi printre noi și mâine seară, am vrea să vii pe platformă pentru o adunare de modă veche.

Câți doresc să vadă una din acele adunări de modă veche din nou, unde vom aduce oamenii sus? Aceasta este bine. Aduceți-i deci mâine seară pe toți cei bolnavi și suferinzi.

Acum vrem să deschidem la **Iov 42 și să citim șase versete.** Frate Ted Dudley din Phoenix, dacă ascuți în seara aceasta, îți vei aminti că noi am discutat despre

tema aceasta cu două săptămâni în urmă, și ți-am spus: „Într-o zi, textul acesta va fi tema mea.” Și iată că în seara aceasta vreau să vorbesc despre el.

„Iov a răspuns Domnului, și a zis:

„Știu că Tu poți totul, și că nimic nu poate fi ascuns de tine.” -

„Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?” - Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, care sunt mai pe sus de mine și pe care nu le pricep.” -

„Ascultă-Mă și voi vorbi; te voi întreba și Mă vei învăța.” -

„Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.

De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în praf și cenușă.”

Din textul acesta aș vrea să iau versetul 5: **„Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.”** Domnul să binecuvânteze Cuvântul Său.

Aș vrea să privim puțin viața lui Iov. Iov a fost un profet și a trăit înainte de a fi scrisă Biblia. Se presupune că această carte a lui Iov a fost scrisă înainte de a fi scrisă Geneza. Iov, acest mare luptător și profet, a fost un bărbat puternic în ziua lui. Fără îndoială a fost crescut așa, încât a slujit toată viața Domnului, și a dus o astfel de viață, încât toți oamenii l-au respectat.

Dar a venit un timp în care, cum se spune uneori, „a fost ispitit de Dumnezeu.” Eu aș vrea să folosesc expresia: „Încercat de Domnul”. Într-adevăr, fiecare fiu care vine la Dumnezeu, trebuie să fie încercat, testat și crescut. Dacă la un moment dat ni se pare că examenul este prea greu și nu vrem să mai ascultăm, El a spus că devenim „copii născuți din curvie și nu fii de Dumnezeu”; pentru că nu există nimic care să-l despartă pe un copil adevărat și născut din nou al lui Dumnezeu, de Tatăl său, fiindcă este parte din El. Nu puteți tăgădui aceasta, așa cum nu vă puteți tăgădui pe voi înșivă, deoarece ați trăit experiența, și ați fost învățați și testați.

Fiind un profet, Iov a avut acces la harul lui Dumnezeu. El n-a avut Biblia să-o citească, pentru că în vremea aceea nu era încă scrisă, dar el a avut acces la Dumnezeu prin vedenii, prin descoperire. Aceasta s-a întâmplat încă înainte de

scrierea Bibliei.

Dacă privim viața lui, vedem că Dumnezeu l-a binecuvântat și l-a făcut un om mare. Toți îl respectau pentru înțelepciunea lui. Inspirația primită de la Dumnezeu, a dovedit atât de clar că Iov era slujitorul lui Dumnezeu, încât oamenii au venit de pretutindeni să-l asculte. Atunci a început Satan să-l acuze. Vedeti, aceasta face el cu fiecare slujitor inspirat al lui Dumnezeu: Satan este întotdeauna acolo ca să-l acuze de orice lucru pe care-l face și nu este corect.

Iov a avut o viață plină de încercări, dar și o credință mare. Acesta este motivul pentru care Isus a arătat spre răbdarea lui Iov: *„Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov.”* Credința așteaptă cu răbdare împlinirea Cuvântului făgăduit.

Noi vedem cu toții prin ce încercări și suferințe a trecut acest bărbat... El a avut o familie frumoasă, dar i-a fost luată; era sănătos, dar s-a îmbolnăvit; era bogat, dar i-a fost luat tot ce avea. Și în cele din urmă s-a așezat pe o grămadă de cenușă, a luat un ciob și a început să-și scarpine bubele. Chiar și soția lui s-a ridicat împotriva sa și i-a zis: *„Blestemă pe Dumnezeu și mori!”*

Dar Iov a răspuns: *„Vorbești ca o femeie nebună! Domnul a dat, Domnul a luat; binecuvântat fie Numele Domnului!”*

Satan s-a dus înaintea lui Dumnezeu, pentru că el poate merge înaintea lui Dumnezeu ca să-l acuze în continuu pe creștini, pe credincioși. Astfel, el l-a acuzat pe Iov de foarte multe lucruri și a spus: „Iov Îl slujește atât de bine pe Dumnezeu pentru că îi merge bine. Dar dacă mi-l dai în mâinile mele, îl voi face să Te blesteme în față.”

Aș vrea să observați încrederea pe care o are Dumnezeu în credincios. Astfel, El i-a zis Satanei: „Nu vei putea face aceasta, pentru că Iov este un bărbat neprihănit. El este un om bun și drept; niciun om de pe pământ nu este ca el.” Oh, ce bărbat! Chiar Dumnezeu Însuși îi spune vrăjmașului Său: „Slujitorul Meu este atât de desăvârșit, nu există niciun alt om pe pământ ca el!” Oh, dacă am putea fi și noi acel fel de oameni, încât Dumnezeu să aibă încredere în noi, fiindcă El știe că nu ne vom lepăda de El și de Cuvântul Său, ci vom fi statornici! Stați corecți și atunci El poate să aibă încredere în noi!

Iov a fost un bărbat care a împlinit poruncile lui Dumnezeu exact, la literă, iar Satan știa aceasta. Cu toate acestea, el a zis: „Dacă îl lași pe mâna mea, îl voi face

să Te blesteme în față!”

Astfel Dumnezeu i-a spus: „Bine, este în puterea ta, dar să nu te atingi de viața lui!” Satan l-a lovit cât a putut de mult: i-a luat fiecare prieten și tot ce avea, dar de viața lui lov nu a avut voie să se atingă. Totuși, lov a rămas statornic; pentru el nu a existat întoarcere înapoi.

Vedeți? Când un om vine cu adevărat în legătură cu Dumnezeu și are credința adevărată descoperită, nu există nimic, nici timp, nici loc, care să-l poată despărți de Dumnezeul lui. Cred că Pavel este cel care a spus că: *„...nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.”* (Romani 8.38-39). Voi sunteți ancorați, asigurați în El, deoarece ați fost rânduiți mai dinainte la Viață.

Satan a crezut că va putea să-l sucească puțin și să-l lovească până îl va face să blesteme, dar lov primise descoperirea desăvârșită a lui Dumnezeu, așa că știa Cine este Dumnezeu și cât de mult îl iubește, și aceasta i-a dat putere să aștepte cu răbdare. Indiferent care au fost împrejurările, el a așteptat până când a fost legitimată credința lui, deoarece avea legătură cu Dumnezeu, o descoperire despre care am vorbit aseară.

Dacă voi, bolnavii, schilozii și toți cei care vă aflați aici și aveți nevoie de Dumnezeu, când aveți descoperirea că sunteți neprihăniți și vă rugați pentru cauza voastră, și credeți că *„El este un Dumnezeu care-i răsplătește pe cei care Îl caută cu sârguință,”* nimic nu vă poate despărți de credința care v-a ancorat. Vedeți? Dar mai întâi trebuie să vă fie descoperită.

Nu demult a venit la mine un grup de oameni. Cred că unii dintre ei ne ascultă în seara aceasta. Eu le-am spus: „Mergeți în Kentucky pentru că acolo este petrol.” Știam aceasta pentru că l-am văzut într-o viziune.

Fratele Demos și ceilalți, nu au mers multă vreme, dar după ce s-a alipit și Texasul, mi-au zis: „Mergem și noi acolo!”

„Ar fi trebuit să mergeți de multă vreme!” Dar ei nu au făcut-o când le-am zis.

Mai târziu, Demos mi-a zis: „Am făcut o mare greșală că nu m-am dus atunci,

frate Branham!”

„Dacă te-ai fi dus, l-ai fi avut pe tot!” am răspuns eu.

Vedeți? Ei nu au vrut să asculte. În seara aceea, înainte de a pleca din restaurantul în care am luat masa, Duhul Sfânt mi-a arătat în pământ o fisură mare plină de petrol. Petrolul care se transporta din Kentucky, era scos numai din puțuri mici, dar aceasta era vâna principală. Și eu le-am zis: „Mergeți, frate Demos, pentru că este acolo.”

Atunci ei mi-au zis: „Vino cu noi și arată-ne unde este vâna aceea.”

„O, nu! Nu! Nu pot face aceasta!” am răspuns eu.

Vedeți, noi nu folosim darul lui Dumnezeu pentru interese comerciale. Nu, nu! El ar fi putut să-mi spună unde era vâna aceea, dar nu aveam nevoie. Nici nu am avut destulă credință ca să-L rog pentru aceasta. Vedeți? Dacă aș fi avut nevoie și L-aș fi rugat, cred că mi-ar fi spus, dar vedeți, mai întâi de toate trebuie ca motivele și obiectivele voastre să fie corecte. Trebuie să aveți un motiv serios pentru aceasta. Dumnezeu nu vă dă aceste lucruri numai pentru că le cereți. Voi puteți să vă rugați prin credință numai dacă există într-adevăr un motiv serios și dacă aceea este voia lui Dumnezeu. Dacă vreți să fiți sănătoși, de ce vreți sănătate? Dacă vreți să fiți vindecați, de ce vreți să fiți vindecați? Ce vreți să-l spuneți lui Dumnezeu? Ce vreți să faceți cu viața voastră când veți fi vindecați? Vedeți? Trebuie să aveți un motiv pentru care cereți ceva, și acel motiv trebuie să fie corect și în voia lui Dumnezeu. Dacă vi se descoperă credința și Dumnezeu pune această credință în voi, prin harul Său suveran, atunci s-a terminat. Înțelegeți?

Frații s-au dus acolo, și Cuvântul vorbit s-a dovedit adevărat. Dar ce s-a întâmplat? Un tip s-a dus acolo, a cumpărat o bucată mare de pământ și a vândut drepturile de extracție, înșelându-i pe ceilalți. Eu le-am spus: „Vedeți, așa nu merge!” Dar pentru ca profeția să se dovedească adevărată, s-a întâmplat că doar la o sută de metri depărtare de locul unde forau acești bărbați, un altul a găsit vâna aceea. Într-o jumătate de zi, numai de acolo se transportă cam unsprezece barili de petrol. Această vână principală nu s-a epuizat încă, dar acolo este petrol numai pentru că s-a spus prin profeție că așa va fi. Celelalte izvoare din Kentucky sunt aproape epuizate; sunt puțuri mici din care se extrage puțin timp și apoi sunt goale. Ele sunt doar scurgeri din vâna principală.

Dar vedeți? Pentru că în acei frați s-a strecurat egoismul, obiectivele lor au fost greșite. Astfel, ei au semnat contracte că se va face așa și așa, deși inițial au promis că vor face acest lucru pentru Împărăția lui Dumnezeu. Se pare că au vrut să facă totul numai pentru ei înșiși.

Nu merge așa! Niciun lucru egoist nu va reuși. Motivele și obiectivele voastre trebuie să fie exacte, corecte și perfecte, și apoi să aveți credință. „...dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu.” (1 Ioan 3.21). Vedeți, noi trebuie să avem încredere. Dacă zici: „Aș vrea să fac aceasta spre slava și onoarea lui Dumnezeu,” atunci credința are un „canal” prin care poate curge. Dacă nu este așa, înseamnă că aveți o credință intelectuală, mintală, și nu credința adevărată care vine de la Dumnezeu. Credința intelectuală nu vă va duce nicăieri; poate vă va aduce emoții, dar nicidecum vindecarea pe care o căutați.

Iov s-a cercetat cu credința adevărată pe care i-a dat-o Dumnezeu. El știa că este drept și că a făcut tot ce i-a cerut Dumnezeu. Acum când suntem gata să se facă rugăciune pentru bolile noastre, mă întreb dacă am făcut orice lucru pe care ni-l cere Dumnezeu să-l facem. Am urmat fiecare iotă din Scriptură? Ne-am predat inima și trăim să-i slujim? De ce vreți să fiți vindecați? Dar mai întâi trebuie să faceți lucrurile corect.

Astfel, imediat ce ajungeți în locurile acelea și știți că v-au fost descoperite prin Cuvânt, prin descoperire, prin Cuvântul pe care Dumnezeu vă cere să-L faceți, aveți credință, credință adevărată.

Conform Geneza 17, Avraam avea nouăzeci și nouă de ani când a fost vizitat de Dumnezeu. El a așteptat multă vremea împlinirea făgăduinței, iar Dumnezeu l-a arătat sub numele de El Șhaddai. Ce încurajare era aceasta, deși făgăduința nu era încă împlinită! Și El i-a zis: „Avraam, Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic, El Șhaddai, Cel ce dă putere, Dumnezeul cu sâni!”

Eu v-am spus adesea cum este un prunc bolnav, care este neliniștit și plânge. Când îl pui la pieptul mamei, el își trage tăria din ea. El este liniștit când sugă, deoarece pieptul mamei este singurul lucru pe care îl are și îl cunoaște. El nu știe de doza de medicamente, așa că dacă i-ar da medicamente, ar plânge și mai mult, și la fel dacă ar primi o injecție. Dar când îl pui la pieptul mamei, se liniștește.

Astfel, Dumnezeu a vrut să spună: „Avraam, tu ești bătrân, tăria ta s-a dus, brațele tale sunt slabe, bărbăția ta s-a dus, dar Eu sunt Mama ta! Apucă făgăduința Mea

și așteaptă liniștit împlinirea ei.”

Așa este cu fiecare credincios. Nu contează cât de tare te-a apucat cancerul sau cât de mult ai stat în cărucior. Doar să poți apuca acea descoperire de la Dumnezeu! Atunci ești mulțumit, știind că se va întâmpla aceasta, pentru că credința așteaptă cu răbdare făgăduința. Vedeți?

Iov știa că este drept. Scriptura spune că prietenii din comunitate au venit să-l vadă. Tot ce îi era odată scump și de valoare, s-a întors împotriva lui și din cauza lucrurilor care i s-au întâmplat, l-au învinuit că este un păcătos ascuns. Astăzi îi mai auziți pe oameni zicând: „V-am spus eu! Uitați-vă la el! Vedeți ce a făcut?” Dar nu este întotdeauna așa. Uneori Dumnezeu își încearcă poporul. Așa s-a întâmplat și în cazul lui Iov: Dumnezeu l-a încercat pe omul cel mai bun și mai credincios care exista în timpul acela pe pământ. El l-a ținut strâns, deoarece știa că Iov era profet și a făcut tot ce i-a cerut Dumnezeu, pentru că a primit o viziune. Astfel, Dumnezeu era obligat să-și țină făgăduința față de el.

Oh! Așa trebuie să fie toți creștinii! Când ajungem la ultima luptă din viață, iar în gâtul nostru se aude horcăitul morții, trebuie să rămânem statornici și să ne gândim că Dumnezeu a spus: *„Eu te voi învia din nou în ultima zi!”* La aceasta trebuie să ținem cu tărie: la mărturia noastră, la locul nostru în Hristos și la poziția noastră, ceea ce suntem, știind că am ținut fiecare Cuvânt din porunca Lui.

Când știm că am ținut fiecare poruncă din Biblie, tot ce ne-a poruncit Dumnezeu, și că am trăit în temere, dragoste și respect față de Creator, nu contează nimic din ceea ce spune cineva.

Voi spuneți: „Păi, Biblia a fost scrisă de oameni!”

Este adevărat, dar ei au fost împinși de Duhul Sfânt s-o facă. Vedeți, Dumnezeu a scris Biblia prin oameni. Când un profet exprimă Cuvântul, acela nu este cuvântul profetului, ci este Cuvântul lui Dumnezeu prin profet. Acesta este motivul pentru care trebuie să se îplinească, dacă este într-adevăr Adevărul.

Noi privim la acest bărbat mare, la Iov. Gândiți-vă că el nu avea în ziua aceea o Biblie în care să poată citi. Nu! Iov era profet, iar Cuvântul Domnului venea la el numai prin inspirație. Îi trebuia doar inspirația, deoarece își cunoștea poziția, știa că era profetul lui Dumnezeu și că ceea ce vestește se va împlini pentru că venea de la Dumnezeu, prin inspirație.

Așa este și Biserica, dacă este în ordine, înseamnă că mecanica este gata și că mai are nevoie numai de dinamică. Dacă în seara aceasta, avem mecanica în ordine, inimile noastre și toate lucrurile pe care le putem face, dacă urmăm fiecare Cuvânt vorbit de El cu privire la botez și la tot ce ne-a poruncit să facem, înseamnă că suntem pregătiți să primim dinamica, iar aceasta poate s-o facă numai Dumnezeu. Aceasta înseamnă să cadă în inimile noastre credința care spune: „Acum sunt vindecat!” Atunci nu mai contează ce se întâmplă; oricare ar fi împrejurările, sunteți vindecați oricum. Da, voi sunteți vindecați prin credință!

Iov a avut un canal de comunicare cu Dumnezeu, pe care l-a primit prin inspirație. El avea posibilitatea să se elibereze de sine însuși și să-L lase pe Dumnezeu să intre. El știa că este neprihănit. Acesta era un dar pentru oameni, nu pentru Iov. Pentru aceasta sunt darurile lui Dumnezeu, ca să slujească poporul lui Dumnezeu. Nu toți sunt rânduiți să fie un profet; nu toți sunteți rânduiți să vă rugați pentru bolnavi; nu toți sunt rânduiți să fie păstori și așa mai departe. Dar acesta este un canal pe care l-a deschis Dumnezeu pentru ei. Cum am văzut în lecția de azi dimineață, nimeni nu trebuie să intre în slujba celuilalt, indiferent cât este de inspirat sau cât de corect pare. Câți ați fost la adunarea de dimineață? Să vă văd mâinile. Voi nu puteți să faceți aceasta.

David a fost cât se poate de inspirat, iar poporul striga de bucurie și Îl glorifica pe Dumnezeu pentru un lucru care părea perfect și conform Scripturii. Dar vedeți, el era persoana greșită. Inspirația trebuia să vină la Natan, nu la David. El nici măcar nu l-a întrebat pe Natan și știți ce s-a întâmplat. Dumnezeu a spus că El „*nu face niciodată nimic înainte să descopere taina Sa slujitorilor Săi profeti.*” (Amos 3.7).

În ziua aceea, Iov era profetul. Până atunci, Dumnezeu i-a dat tot timpul înțelepciune, Cuvântul Său și inspirația, dar acum inspirația dispăruse. El știa că are mecanica, pentru că a adus jertfa de mulțumire și a făcut tot ce a știut că era corect, dar nu a primit nici un răspuns de la Dumnezeu. Cu toate acestea, diavolul nu a putut să-l ducă în rătăcire. Ia te uită!

Acolo sunteți când veniți să ne rugăm pentru voi. Nici nu ar trebui să veniți în rândul de rugăciune sau să se roage altcineva pentru voi. Când știți că ați făcut ceea ce v-a poruncit Dumnezeu, așteptați până când vi se va deschide canalul de inspirație și atunci veți ști: „Acum sunt vindecat!” Când aceasta vine în interior, totul s-a rezolvat și atunci nu mai aveți nevoie de niciun rând de rugăciune sau de altceva: S-a terminat! Ați primit descoperirea! Vedeți?

Același lucru s-a întâmplat cu acel profet bătrân la venirea Domnului Isus. Noi știm că Duhul Domnului i-a descoperit că nu va gusta moartea înainte de a-l vedea pe Unsul Domnului, iar el a crezut aceasta și a așteptat. Oamenii ziceau că este nebun, că și-a pierdut mințile, dar el credea făgăduința. Nimic nu putea să-l îndepărteze de ea, deoarece știa că Dumnezeu îi descoperise acel lucru, iar Biblia spune că „*Duhul Sfânt îl înștiințase.*” (Luca 2.26).

Simeon a venit la templu chiar la momentul potrivit, s-a apropiat de Prunc, L-a luat în brațe și L-a slăvit pe Dumnezeu zicând: „*Acum sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, căci au văzut ochii mei mântuirea Ta.*” (v.29-30). Vedeți, el știa că Îl va vedea. Indiferent câți bebeluși a văzut trecând zilnic prin templu, el știa că Dumnezeu îi descoperise că înainte de a muri Îl va vedea pe Hristos. Simeon credea aceasta.

Când vă este descoperit că voi înșivă ați primit promisiunea lui Dumnezeu; fiind creștini, inspirația v-a atins și nici măcar nu aveți nevoie de un rând de rugăciune... Când mecanica este gata, singurul lucru de care mai aveți nevoie este o inimă deschisă și să lăsați inspirația înăuntru. Apoi nimic nu vă poate schimba gândirea, fiindcă o aveți. În afară de aceasta, nu va face niciun bine.

Observați! Iov a avut nevoie de un canal de inspirație, el l-a avut deschis. Prin inspirația Lui, el a avut un canal de comunicare cu Dumnezeu. Iov a avut o cale de a se scoate afară și să lase Cuvântul lui Dumnezeu să intre, iar oamenii veneau din est și din vest ca să-i ceară sfatul. Oamenii îl căutau deoarece știau că le spune Adevărul, fiindcă ceea ce a profețit, s-a împlinit.

Iov spunea că atunci când mergea în piața cetății, prinții tineri din est se plecau numai ca să audă un cuvânt de mângâiere și înțelepciunea lui mare, deoarece știau că este un bărbat cinstit. Ei știau că acest bărbat era sincer. El nu voia să devină mare, nu urmărea interese personale și nu trăgea sforile, ci era doar un profet cinstit înaintea lui Dumnezeu. Oamenii aveau încredere în el, și mulți veneau din est și din vest numai ca să vorbească puțin cu el. Aceasta ne spune Biblia despre Iov. Dar vedeți, lui i-a lipsit inspirația să-i spună despre ce era vorba în toate acestea. Dumnezeu a lăsat să se întâmple toate acestea și nu i-a spus nimic.

Totuși, într-o zi i s-a făcut de cunoscut... Vedeți? Cât timp puteți să ajutați, totul este în ordine. Necazul începe în clipa când ei vor să vă contrazică. Numai Iov știa

că era sincer și avea o credință vie, de ascultare a Cuvântului lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu îi vorbise, iar el îl auzise și știa că era Adevărul. Da, domnule! El cunoștea Glasul lui Dumnezeu și nimeni nu putea să-l înșele cu privire la aceasta. Dacă vi se descoperă ceva, este posibil să fie în contradicție cu ceea ce gândesc oamenii. Mă refer la linia profeților. Când Dumnezeu descoperă ceva, când vrea să le descopere oamenilor o taină, El nu o va face niciodată printr-un seminar sau printr-o grupare. Niciodată nu s-a întâmplat așa ceva. El va face aceasta doar printr-un bărbat, printr-un profet, pentru că așa a făgăduit în Amos 3.7: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.”*

Cu Iov nu era ceva în ordine și nu a primit nici o descoperire cu privire la aceasta. De aceea era îngrijorat...

Când ajungeți într-un fel de fixare, acesta este momentul în care vrăjmașul îl folosește aproape pe fiecare prieten pe care îl aveți. Astfel, au început să-l învinuiască. Oh, cred că a fost îngrozitor să vadă cum chiar prietenii lui îl învinuiau și îl acuzau! Satan intră și se atașează cu dușmanul. Aceasta se întâmplă când intră Satan: „Lasă-l în mâinile mele și îl voi face să te blesteme și să nege Mesajul! Da, îl voi face să te blesteme, să plece și să spună: „Totul a fost greșit!” El a încercat tot ce a putut, și s-a folosit chiar de cei mai însemnați oameni și de prietenii lui Iov, dar nu l-a putut clinti, deoarece el știa că a auzit Glasul lui Dumnezeu.

O, Dumnezeule, ajută-ne mâine seară să putem primi acele Aripă ale unui Porumbel!” Vedeți, eu am auzit Glasul lui Dumnezeu care mi-a spus ceva și se va împlini întocmai. Da, se va împlini întocmai cum s-au împlinit și celelalte lucruri pe care mi le-a arătat El.

Și Iov știa că se va împlini; el știa că Dumnezeu îi spusese că este neprihănit, deși oamenii spuneau că este un păcătos. Acesta este motivul pentru care aștepta inspirația. Satan s-a folosit de toți, chiar și de așa zișii mângâietori, ca să-l învinuiască, dar Iov nu a putut fi dus în eroare. Însă atunci când s-a adevărit Cuvântul lui Dumnezeu pentru el, s-a întâmplat ceva. Înainte, îl auzea pe Dumnezeu vorbind în auzul lui, dar într-o zi a ajuns în punctul cel mai de jos. O, și iată-l stând acolo în timp ce toți îl învinuiau; chiar și soția lui i-a spus că era greșit. Elihu a venit și l-a mustrat pentru că era egoist și îl învinuia pe Dumnezeu.

Acesta a fost momentul când inspirația a venit peste Iov; când fulgerele au început să vuiască, inspirația l-a atins pe profet, iar el s-a ridicat și a zis: *„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.*

Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu,

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia.” (Iov 19.25-27).

El a vorbit despre pomi și despre viața plantelor; cum moare pomul și trăiește din nou; apa se întoarce înapoi, mirosul apei, mireasma apei, rezultatele apei turnate peste un pom sau ceva sămânță care a intrat în pământ. El a spus: *„Dacă moare un om, și copiii lui ajung la cinste, el nu știe nimic. O, de m-ai ascunde în locuința morților, de m-ai acoperi până-Ți trece mânia.”* (Iov 14). Și a adăugat: *„Dar dacă un om moare, va trăi din nou? Și la timpul hotărât al vieții mele, voi aștepta până când vine schimbarea mea. Tu mă vei chema, și eu voi răspunde. Tu m-ai destinat să nu pot trece,”* și așa mai departe. El a știut toate aceste lucruri, a privit pomul trăind, dar ce i s-a întâmplat unui om când a murit? El nu a mai înviat. Astfel, Dumnezeu i-a arătat acest Răscumpărător.

Iov voia să știe dacă există cineva care ar putea mijloci pentru el. El a mijlocit pentru atâția oameni, iar acum nu se găsea nimeni să mijlocească pentru el? Era cineva acolo, care să facă un pod între el și Dumnezeul cel sfânt? Avea el voie să meargă la casa Lui și să bată la ușă? Va deschide El ușa ca să-i vorbească puțin?

Dar când a venit inspirația în inima lui, Iov l-a văzut pe Dumnezeu. Atunci fulgerele au început să lumineze și tunetele bubuiau, iar când s-a întâmplat aceasta, Iov s-a ridicat în picioare și a spus: *„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că în zilele din urmă va sta pe pământ!”* Vedeți, el a început să vadă reacția lui Dumnezeu la credința lui.

Noi ne întrebăm dacă putem să Îl vedem pe Dumnezeu. Există vreo cale să-L putem vedea? Singura cale era ca Dumnezeu să-l încerce pe Iov, iar după aceea el a spus: *„Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te vede.”*(Iov 42.5). Cel nevăzut s-a descoperit cât se poate de clar. Astfel, Iov a văzut cum se ridică norii, a văzut strălucirea fulgerelor și a auzit bubuitul tunetelor. Poate a fost o zi cu cer senin, dar Iov a văzut că Dumnezeu era în norul acela și în acel fulger. Cel nevăzut s-a făcut vizibil și Iov a putut să-L vadă cu ochii naturali.

Vedeți, invizibilul s-a făcut vizibil. Atunci, viziunea invizibilă a celorlalți, a fost dovedită clar pentru ochiul natural.

Este ca și cu credința și faptele despre care am vorbit aseară. Nici Avraam nu a avut Biblia să citească din Ea, dar și el a fost un profet, vedea vedenii și avea credință. Celor din jur li se părea greșit că Avraam credea că va primi un bebeluș prin Sara, dar ei l-au primit pentru că viziunea lui despre copil era lucrul despre care vorbea: „Îl voi avea! Eu îl voi avea!” Și când s-a născut bebelușul, cei din jur au putut să vadă cu ochii lor, ceea ce el văzuse în viziune. Când acționați așa cum credeți în inima voastră, oamenii Îl vor cunoaște pe Dumnezeu prin ceea ce se întâmplă cu voi, prin felul cum vă comportați. Așa puteți să-L vedeți pe Dumnezeu cu ochii voștri.

Vedeți? Deși Iov a făcut ceea ce era bine, mult bine la alții, avea nevoie de cineva care să mijlocească pentru el. Dar nașterea lui Isaac a devenit descoperirea care l-a legitimat pe Avraam. Prin aceasta, oamenii au putut să recunoască, că ceea ce văzuse el în vedenie era Adevărul.

Uneori, aceste pulsări mari ale credinței vin chiar în timpul unei crize. De obicei criza ne conduce în aceasta. Așa s-a întâmplat și în cazul lui Iov. Păi, el era la capătul vieții! Copiii lui erau morți; cămilele la fel; averea îi era nimicită și chiar viața lui nu mai avea nici o valoare, deoarece era acoperit de bube din cap până la picioare. Dar chiar în timpul acela, a venit inspirația asupra lui.

O, bărbați și femei, dacă ați putea privi în seara aceasta în jurul vostru să vedeți cât suntem de aproape de venirea Domnului! Voi care ați îndepărtat botezul Duhului Sfânt de voi! Poate v-ați bazat pe ceva senzație, pe ceva ce ați făcut voi și pe care o poate imita Satan și nu aveți adevăratul Duh, ca să mergeți până în făgăduințele lui Dumnezeu. Cum este posibil ca un om care pretinde că are Duhul Sfânt, să nege un Cuvânt din Biblia aceasta și să spună că nu este inspirat? Nu este posibil așa ceva!

Nu contează cât sunteți de religioși, la câte biserici aparțineți sau în câte registre sunt scrise numele voastre. Dacă adevăratul Duh Sfânt (care este acest Cuvânt manifestat) nu este în voi, nu veți vedea ceasul și Mesajul, pentru că numai Duhul Sfânt o poate face. Acolo trebuie să fie ceva Lumină care o aprinde, și inspirația vă atinge. Voi puteți să turnați, să turnați și iar să turnați apă pe pământ, pentru că dacă acolo nu este pusă nicio sămânță care să încolțească, cum poate rodi ceva?

Acesta este motivul pentru care numai cei aleși de Dumnezeu, vor vedea.

Aleșii lui Dumnezeu au văzut în timpul lui Noe, în timpul lui Moise, în timpul lui Isus; în zilele apostolilor, în timpul lui Luther, al lui Wesley și în timpul trezirii pentecostale. De ce? Pentru că ei au fost Sămânța aflată pe pământ când a fost revărsată inspirația, să adune Mireasa împreună, dar numai cei aleși o vor vedea. Isus a spus: *„Te laud, Tată, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei învățați și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”* (Matei 11.25). Acum, inspirația trebuie să o atingă.

Când a venit inspirația asupra lui Iov, a primit descoperirea. El L-a avut atunci! Noi aflăm că ea vine în timpuri de criză, când suntem apăsați. Priviți în jurul vostru astăzi. Nu trăim într-o Sodoma și Gomora modernă? Nu a ajuns lumea din nou acolo? Cei care au fost nimiciți atunci prin foc, au fost păgâni. Ce a spus Domnul în Luca 17 de la versetul 28 la 30? *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aiudoma și în ziua când Se va arăta (Se va descoperi) Fiul omului.”* Ce înseamnă cuvântul „descoperire”? „A face cunoscută o taină.”

Toate lucrurile care au fost ascunse în timpul Epocilor Bisericii sunt descoperite acum și făcute cunoscute. Noi putem spune multe, dar dacă ceea ce spunem nu este sprijinit de Dumnezeu, este pe dos. Vedeți? Dumnezeu nu are nevoie de nimeni ca să-l interpreteze Cuvântul, deoarece El este propriul Său Interpret. Astfel, El a spus: *„Fecioara va rămâne însărcinată...”* și s-a întâmplat. El a zis: *„Să fie lumină!”* și a fost lumină.

Noi nu trăim în epoca lui Luther, Wesley sau în epoca pentecostală. Epoca Pentecostală a fost numai o restabilire a darurilor în Biserică, dar noi suntem în timpul seriei, în timpul chemării afară a Miresei.

Cât a fost de greu pentru catolici să recunoască slujba lui Luther; pentru luterani să recunoască slujba lui Wesley și pentru metodiști să recunoască ce s-a întâmplat în mișcarea pentecostală, la fel este de greu pentru pentecostali să vadă lucrarea din timpul acesta. Așa a fost întotdeauna, pentru că Aceea este turnată numai peste Sămânța aleasă. Așa ne învață Biblia: numai cei aleși pot să vadă. În ce-i privește pe ceilalți, Isus a spus: *„...sunt orbi și nu știu.”* În Apocalipsa 3 scrie că epoca Laodicea, în care El a fost scos afară din biserică Sa, este ticăloasă, nenorocită, săracă, oarbă și goală, și nu știe aceasta. Este același lucru ca întotdeauna: ei nu pot să vadă și să priceapă, pentru că sunt încurcați în tradiții.

Amintiți-vă Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu prin gura lui Isus Hristos, Același Dumnezeu care a vorbit creația în existență. El este Acela care a spus: „Să fie...” și a fost. Despre El se spune: „*El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. Dar tuturor celor ce L-au primit (L-au recunoscut), le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.*” (Ioan 1.10+12). Creatorul Însuși l-a înviat pe Lazăr din morți și a spus: „*Să nu vi se pară ciudat, căci vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului omului, și vor ieși afară.*” Același Dumnezeu care a spus: „*Să fie lumină!*” a spus și că „*Glasul Fiului omului îi va trezi pe cei ce sunt în mormânt.*” Dar toate aceste lucruri se împlinesc la timpul hotărât de El. El a spus: „Să fie mascul și femelă” și așa mai departe, dar poate au trecut sute de ani până au venit la existență.

Inspirația a venit asupra prorocului și el a spus: „*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiul ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.*” (Isaia 9.6), dar au trecut zile, săptămâni, luni, ani, chiar sute de ani până la împlinire. Abia opt sute de ani mai târziu o fecioară L-a născut pe Emanuel. Vedeți? Sămânța a venit la suprafață pentru că Dumnezeu a exprimat aceste cuvinte prin gura unui profet uns. Cu privire la acest ceas mareț, El a spus: „*Cere un semn de la Domnul, Dumnezeul tău.*” (Isaia 7.11). Apoi a adăugat: „*De aceea Domnul însuși vă va da un semn: „lată, fecioara va rămâne însărcinată” (v. 14). Un semn veșnic.*

Noi aflăm că Duhul lui Dumnezeu acționează de obicei în ceasuri de apăsare. Astfel, El a îngăduit ca cei trei tineri să fie aruncați în cuptorul de foc și abia după aceea a intervenit. Dar vedeți, când intervine, o face cu adevărat.

Mai înainte am citit din Luca 17.30, iar acolo scrie că „*Fiul omului Se va descoperi El Însuși în zilele din urmă*”, așa cum a făcut înainte de distrugerea Sodomei și Gomorei, și că atunci când se va întâmpla aceasta, lumea va fi în aceeași stare ca atunci. El a vorbit și despre zilele lui Noe, când oamenii mâncau, beau, se căsătoreau și recăsătoreau, iar în final a venit problema care îl interesa: „*Tot așa va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului.*” Acum, priviți, Fiul omului S-a descoperit grupării lui Avraam în chip omenesc, ca un Profet, ca un Bărbat obișnuit, cu îmbrăcămintea prăfuită, dar cu toate acestea Avraam L-a numit „Elohim”.

Mai mult, Isus a făgăduit că în zilele din urmă, înainte ca focul să cadă peste pământ, Fiul omului Se va descoperi din nou la același fel de grup, și anume,

Seminței împărătești a lui Avraam.

Amintiți-vă, biserica niciodată nu a primit alți martori! Avraam și ai săi nu au primit un alt martor, ci imediat după aceea a venit fiul făgăduit pe care îl așteptau. Tot așa, Biserica ține privirea ațintită după Fiul făgăduit, iar El va veni imediat după zilele acestei slujbe și Se va descoperi din cer. Noi vedem clar că trebuie să se întâmple așa. Singurul lucru care trebuie să fie este ceva care pulsează și intră într-un om, iar Dumnezeu îl dovedește, îi spune și-i arată că aceasta este lucrarea care trebuie să se întâmple.

Cum a făcut Moise. El nu a vrut să meargă să-i elibereze pe copiii lui Israel, dar Dumnezeu i-a vorbit din rugul aprins. El nu a vrut să meargă, dar a trebuit s-o facă. Moise a auzit despre El, că ar fi marele IaHVeH, dar într-o zi L-a văzut în forma unui Stâlp de Foc. *„Eu am auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum Te văd!”* Ce a văzut el? Cuvântul Lui dovedit.

Dumnezeu îi spusese lui Avraam că sămânța lui va locui timp de patru sute de ani într-o țară străină, dar El o va scoate de acolo cu mână puternică.

Vedeți? Legitimarea făgăduinței făcute profetului Avraam, a venit prin rugul aprins, așa că Moise a putut spune: *„Eu am auzit, dar acum văd!”*

Noi am auzit că în zilele din urmă, Fiul omului va veni printre poporul Său și Se va descoperi exact ca înainte de distrugerea Sodomei și Gomorei. Ce a făcut Fiul omului atunci? A descoperit gândurile ascunse din inima Sarei și i-a dat făgăduința lui Avraam. Avraam a auzit Glasul lui Dumnezeu și L-a văzut probabil în diferite feluri. Eu nu știu dacă până atunci, El i-a vorbit prin vise sau profeții, dar de data aceasta L-a văzut. *„Eu am auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum Te văd.”*

Și biserica a auzit despre Dumnezeu și a citit despre El: ce a făcut și ce făgăduințe a dat, dar acum Îl vedem cu ochii noștri, ca Iov, și putem spune: *„Eu am auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum Te văd!”* Vai! Ce diferență!

Când Moise se afla în criză, striga. În Exod 14.13-16, vedem că el a avut foarte multe probleme cu copiii lui Israel. Apoi venea inspirația peste el și exprima ceea ce trebuia să spună, fără să știe ce zice: *„Nu vă temeți de nimic, stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta.”*

Ei spuneau: „Pentru ce ne-ai adus aici? Mai bine rămâneam în Egipt! N-au fost

destule morminte acolo, de ne-ai adus să murim în pustia aceasta? Mai bine rămâneam robi în Egipt, decât să murim aici!”

Moise era profet și știa că are acces la Dumnezeu. Astfel, le-a zis prin inspirație: *„Nu vă temeți de nimic, stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta; căci pe egiptenii aceștia pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată.”* (Exod 14.13). De unde știa Moise ce se va întâmpla? El nu știa, dar vorbea prin inspirație.

Moise spunea aceste cuvinte ca mijlocitor, apoi Dumnezeu i-a spus ce să facă. El a zis: *„Ce rost au strigătele acestea? Tu, ridică-ți toiagul, întinde-ți mâna spre mare, și despice-o; și spune copiilor lui Israel să umble!”* Amin.

Inspirația! Așa vine inspirația și peste voi când sunteți bolnavi și în suferință. Vi se descoperă ceva, voi recunoașteți aceasta și spuneți: „Sunt vindecat!”

Apoi, Dumnezeu vă spune ce să faceți, de exemplu: „Scoală-te și umblă!” Amin. Totul a trecut când puteți face aceasta. Așa lucrează Dumnezeu. Și atunci Îl vedeți pe Dumnezeu manifestat prin voi înșivă.

Cel ce i-a poruncit acel lucru lui Moise era Dumnezeu, și tot Israelul a văzut inspirația care l-a atins pe Moise. Ei au văzut cu ochii lor cum Dumnezeu a suflat apa într-o parte și-n alta, apoi Stâlpul de Foc i-a condus drept prin Marea Roșie. *„Ei au auzit de Dumnezeu, dar acum L-au văzut.”*

Iosua era într-un moment de criză, deoarece oștirea lui era în luptă și soarele era gata să apună. El era un profet și știa că dacă oștirea dușmană va reuși să se regrupeze și să-i atace din nou, va pierde mulți oameni. Era o situație critică, de aceea trebuia să se întâmple ceva. Există o singură posibilitate de a-i birui: trebuia să-i urmărească, dar nu mai avea timp s-o facă pentru că venea noaptea. Astfel, Iosua a ridicat mâinile și a spus: *„Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu lună, asupra văii Aialonului, până când voi termina cu această luptă!”* (Iosua 10.12). Și soarele și luna s-au oprit. Ei l-au auzit pe Iosua vorbind, apoi L-au văzut cu ochii lor pe Dumnezeu în acțiune. Adevărat!

Ceea ce vedeau întâmplându-se era un paradox, era ceva ce părea imposibil. Dar totul este adevărat, deoarece Biblia spune: *„Și soarele s-a oprit...”* (v. 13). Nu știu ce credeți voi, oamenilor, dar soarele s-a oprit. Pe Iosua nu l-a interesat să afle cum ar fi posibil așa ceva, nici cum ar putea face Dumnezeu aceasta; el a spus pur

și simplu: „Soare, oprește-te...” El a exprimat acele cuvinte fără să știe ce spune, deoarece se afla sub inspirația lui Dumnezeu; El i-a dat-o și El a lucrat.

Același lucru este cu Marcu 11.23: „...dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare!”, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” Voi nu puteți sta acolo să cercetați în mintea voastră cum este posibil acel lucru, și apoi să vă exprimați, ci trebuie să fiți inspirați s-o ziceți. Amin!

Versetul acesta m-a preocupat toată viața. În dimineața aceea când am fost în pădure, m-am gândit exact la lucrul acesta (Dumnezeu este Judecătorul meu și El știe că nu mint), iar El a zis: „Versetul acesta este la fel ca toate celelalte. Este adevărat.”

„Cum poate să fie așa?”

„Exprimă ceva și se va întâmpla așa!” a răspuns El. „Dar să nu te îndoiești!”

Eu am vorbit acolo cu Cineva. Eram deja de trei zile și nu văzusem nici o veveriță. Eram într-o pădure deasă de smochini, unde nici nu vin veverițele. Oricine vânează veverițe, știe că ele nu stau în smochini. Era cam zece dimineața, vântul bătea foarte tare și eu mă gândeam tot la aceasta.

Apoi El mi-a zis: „Ești la vânătoare și ai nevoie de veverițe, la fel ca Avraam care avea nevoie de un berbec.”

Eu mă gândeam: „El mi-a spus întotdeauna Adevărul, dar aceasta sună ciudat.” M-am ridicat din locul unde stăteam și am privit peste tot în jur: „Unde este Persoana care vorbește cu mine?” Nu vedeam pe nimeni, doar vântul bătea foarte tare. „Oare am adormit și am visat?” Nu, nu adormisem. M-am rezemat de pom și am privit în jur. Peste puțin timp trebuia să mă întâlnesc cu frații Wood și Sothmann. Fermierii lucrau de zor adunând porumbul pentru a-l duce la adăpost.

El a zis din nou: „Ești la vânătoare și ai nevoie de vânat. Câte veverițe îți trebuie?”

„N-aș vrea să întrec măsura”, mi-am zis. „Voi cere trei veverițe. Aș vrea trei veverițe tinere, de culoare roșcată.”

„Atunci, vorbește!”

„Voi avea trei veverițe tinere, de culoare roșcată,” am spus eu.

„De unde vrei să vină?”

Mă gândeam: „Atât de departe am ajuns? Se pare că într-adevăr vorbește Cineva cu mine.” Îl auzeam exact cum mă auziți voi pe mine acum. Dumnezeuul cerului știe că vă spun adevărul. Am căutat un loc ridicol, o creangă bătrână, uscată, situată cam la cincizeci de metri de mine, pentru că la distanța aceea îmi era reglată arma, și am spus:

„Prima să fie acolo.” Și ea era deja acolo.

M-am frecat la ochi și am privit încă o dată spre creanga aceea. Am întors capul și am zis: „Nu vreau să împușc o vedenie!” M-am uitat încă o dată într-acolo și iată că veverița stătea și mă privea. Am pus un cartuș în pușcă și am țintit-o. Puteam să-i văd ochii de culoare închisă. Era o veveriță tânără, de culoare roșcată. „Poate că totuși dorm și mă voi trezi imediat. Sigur visez.” Am țintit, am tras și veverița a căzut jos de pe creangă. „Nu știi ce să zic!” Și mă gândeam: „Ei bine, să mă duc acolo să mă uit după ea?” În cele din urmă, m-am dus, și ea zăcea acolo. Am ridicat-o și am văzut că sângera. O viziune nu sângerează, știți. Am ridicat-o și era o veveriță. În clipa aceea am înțepenit de tot.

Am privit în jur și am zis: „O, Tu ești, Dumnezeule! Îți mulțumesc pentru veverița aceasta. Acum voi pleca.”

„Dar tu ai spus! Te îndoiești de ceea ce ai spus? Ai zis că vrei trei veverițe. De unde vrei să vină următoarea?”

„Ei bine, chiar dacă visez, voi merge mai departe”, mi-am zis.

De data aceasta am ales un butuc vechi, care era înconjurat de iederă otrăvitoare. Acolo nu veți găsi niciodată veverițe. Astfel, am zis: „A doua să iasă din iedera aceea otrăvitoare.” Imediat, a apărut o veveriță tânără și roșcată, care stătea acolo și mă privea. Mi-am reglat arma și m-am frecat la ochi... Acolo stătea ea și și-a întors capul într-o parte. Am împușcat-o și pe aceea și am vrut să plec, dar El mi-a zis:

„Ai spus „trei”. Te îndoiești de ceea ce ai zis?”

„Nu, Doamne, nu mă îndoiesc de ceea ce am spus, pentru că Tu legitimezi

aceasta." Acesta este un verset care mă preocupa de multă vreme. Domnul nu a spus: „Dacă spun EU...” ci: „*Dacă spuneți voi...*” Nu când va spune Isus, ci când veți spune voi înșivă.

„Acum am primit acces la acest canal, și știu că El este aici, fiindcă aproape mi-am ieșit din fire. De data aceasta voi cere ceva imposibil”. Apoi am zis cu voce tare: „O veveriță roșcată să vină de pe deal pe calea aceea și să fugă prin fața mea, să se pună pe creanga aceasta și să privească spre fermier.” Când am terminat de vorbit, ea venea deja de pe deal, a fugit prin fața mea, s-a așezat pe creangă și a privit spre fermier, iar eu am împușcat-o.

Satan a început să-mi zică: „Știi ce? Pădurea este plină de veverițe!” Am rămas acolo până la ora unsprezece, dar nu s-a mai întâmplat nimic. Aceasta arată că Dumnezeu este Creatorul cerului și al pământului.

Cred că în Jeffersonville sunt ascultat și de familia Wright. Eu și fratele Wood i-am vizitat, pentru că ei pregătesc vinul pentru Cina Domnului. Am găsit-o acolo și pe Edith, o femeie oloagă, care a fost bolnavă toată viața. Noi am așteptat tot timpul ca Dumnezeu s-o vindece, dar nu s-a întâmplat aceasta. Sora ei este văduvă, pentru că soțul ei a fost ucis. Numele ei este Hatie și este o femeie foarte smerită. În timpul când eu și fratele Wood am fost plecați să împușcăm un iepure, ea a pregătit un cozonac mare cu cireșe, iar când ne-am întors, ne-am așezat la masă să mâncăm.

În timp ce eram la masă, am început să vorbim despre întâmplarea cu veverițele, pentru că acel eveniment avusese loc doar cu câteva zile în urmă. Deodată, am spus: „Ce s-a putut întâmpla?” Apoi i-am zis fratelui Wright: „Tu ești deja un om bătrân și ai vânat toată viața veverițe. Frate Shelby, tu ești expert în vânătoria de veverițe, și la fel fratele Wood, iar eu le vânez din copilărie. Spuneți-mi, ați văzut vreodată veverițe într-un smochin și un desiș de salcâmi?”

„Nu, domnule.”

„Ele nu erau acolo, dar știu că El este Același Dumnezeu. Când Avraam a avut nevoie de un berbec, El a fost IeHoVaH-Jire, Cel care S-a îngrijit de jertfa Sa. Cred că același lucru s-a întâmplat acum.”

Atunci micuța bătrânică Hatie, care stă acolo în spate a zis: „Frate Branham, acesta nu este nimic altceva decât Adevărul.”

Ea a spus un lucru corect, iar când s-a întâmplat aceasta, Duhul Sfânt a venit iarăși prin acest canal, și toți L-au simțit. Imediat m-am ridicat și am spus: „Soră Hatie, „Așa vorbește Domnul: Tu ai spus cuvântul corect, ca femeia aceea siro-feniciană, iar Duhul Sfânt mi-a poruncit să-ți dau ceea ce-ți dorește inima.” Apoi am adăugat: „Dacă sunt slujitorul lui Dumnezeu, se va întâmpla întocmai, dar dacă nu sunt slujitorul Lui, sunt un mincinos și nu se va întâmpla nimic. Atunci sunt numai un înșelător. Cercetează și vezi dacă este Duhul lui Dumnezeu sau nu!”

Toți au început să plângă, iar ea m-a întrebat:

„Ce să cer, frate Branham?”

„Ai o soră oloagă”, i-am răspuns eu.

Aveam în buzunar douăzeci de dolari pe care ea mi-i dăduse ca jertfă, și pe care voiam să-i dau înapoi. Ea este săracă și într-un an de zile nu agonisește pe toată ferma mai mult de două sute de dolari împreună cu fiii ei. În timpul școlii, băieții au devenit niște adevărați „Ricky’s” și o necăjeau pe mama lor. Aveau vreo cincisprezece și șaisprezece ani și râdeau de ceea ce ziceam eu.

Am continuat: „Aici stau tatăl și mama ta care sunt deja bătrâni. Tu nu ai bani. Cere bani și vezi dacă nu-ți vor cădea în poală. Cere pentru sora ta, și vei vedea că se va ridica și va umbla.” Știam că Ceva mă cuprinsese ca pe lov. „Știu ce spun! Stau în fața a zece persoane, iar dacă nu se va întâmpla întocmai, sunt un proroc mincinos.”

„Ce să cer?” a întrebat ea din nou.

„Tu trebuie să hotărăști aceasta.”

Femeia aceea mică a privit în jur și deodată a spus: „Frate Branham, cea mai mare dorință a inimii mele este salvarea fiilor mei.”

„Ți-i dau pe fiii tăi în Numele lui Isus Hristos!” În clipa aceea, cei doi băieți care până atunci râseseră și făcuseră haz, au căzut pe poala mamei lor și și-au predat viețile lui Dumnezeu, fiind umpluți chiar atunci cu Duhul Sfânt.

De ce? Acesta este adevărul. Dumnezeu are autoritatea să mă omoare în fața tuturor celor prezenți aici. Voi știți aceasta. Vedeți, Acesta este Adevărul. Ce este aceasta? Acest lucru se întâmplă prin harul suveran al lui Dumnezeu. Altfel nu se

întâmplă.

Acesta este un moment hotărâtor. Dumnezeu a trecut pe lângă toate celebritățile și S-a oprit la o femeie săracă și bătrână, care abia putea să-și scrie numele. El știa pentru ce se va ruga ea și acesta era lucrul cel mai de preț. Sora ei a murit, iar tatăl și mama ei vor muri; banii s-ar fi cheltuit, dar sufletele fiilor ei sunt veșnice. Acesta a fost ceasul lor ca să-L primească.

În clipa când am spus: „Ți-i dau pe fiii tăi în Numele lui Isus Hristos!”, ei au căzut pe poala mamei lor plângând. Câți știu că acesta este Adevărul? Vedeți, aici o aveți! Cine a făcut aceasta? Inspirația.

„Am auzit despre Tine că ai putut să crezi un berbec; am auzit despre Tine că poți crea veverițe, dar acum Te-am văzut cu ochii mei!” Viziunea s-a împlinit, a devenit realitate. De ce? Pentru că dacă Dumnezeu făgăduiește ceva, împlinește.

Vedeți, aceasta se întâmplă când aveți o nevoie, poate ca Iosua. El era în strâmtorare și nu s-a gândit la împrejurări, ci a exprimat ceea ce a spus Dumnezeu în el. Credeți că soarele s-a oprit? Și eu cred. Cum s-a întâmplat? Nu încercați să vă închipuiți aceasta. Important este că s-a întâmplat. Iosua a exprimat acele cuvinte în timp ce și-a ridicat mâinile. În acel moment critic, el a avut acces la Dumnezeu și s-a întâmplat. Era timpul potrivit. Duhul Dumnezeului celui viu a văzut strâmtorarea și l-a presat pe Iosua să vorbească.

Același Dumnezeu a văzut necazul lui Avraam; și tot El a văzut necesitatea să-mi adeverească faptul că acest verset este adevărat. Același Dumnezeu a văzut nevoia de a-i salva pe acești doi fii rânduiți dinainte. Era momentul potrivit în care El a dovedit și a legitimat Cuvântul Său.

În Marcu 14 se relatează despre o femeie care a crezut în El. Ea era în necaz și a văzut că picioarele lui Isus trebuiau spălate. Avea nevoie numai de inspirație și a acționat. Ascultați cu atenție, înainte de a încheia. Ea avea nevoie numai de inspirație, ca să intre în acțiune, deoarece auzise deja despre El. Ea auzise că El a iertat păcatele unei femei prostituate și a spus: „*Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra în ea.*” (Ioan 8.7). Ea auzise despre El, dar acum Îl vedea și a fost inspirată să-L slujească. Mai mult de atât nici nu trebuie să se întâmple în voi!

Fie ca Duhul Sfânt să vă spună: „Ești un păcătos!” Duhul Sfânt să vă spună:

„Sunteți greșiți!” Duhul Sfânt să vă dovedească cu Scriptura că sunteți greșiți. Aceasta se va realiza numai prin canalul drept al fiecărui verset din Biblia lui Dumnezeu. El nu va ocoli nimic. Dacă o faceți voi, nu vă va face niciun bine, deoarece Duhul Sfânt vă poate inspira, dar dacă sufletul nu este corect cu Dumnezeu, așa cum am fost învățați în această săptămână, nu este bine oricum. Biblia spune că în zilele din urmă se vor ridica unși falși; nu „Isuși” falși, ci hristoși falși, care i-ar înșela chiar și pe cei aleși, dacă ar fi posibil.

Vedeți, femeia aceea a avut o slujbă pentru El. Ea auzise despre El, dar acum Îl vedea cu ochii ei. Ea trebuia să facă o slujbă pentru El și nu avea cu ce s-o facă. Totuși, a alergat acolo s-o facă, iar Dumnezeu i-a dat apă și prosoape ca să-l spele picioarele. Ea auzise toată viața despre Dumnezeul cel viu, dar acum Îl vedea cu ochii ei. Știa că El este Acela, iar inspirația a venit peste ea și i-a spus: „Acesta este Mesagerul!” Oh, El avea nevoie de un serviciu, pentru că picioarele Îi erau murdare, dar ea nu avea nimic ca să-L poată sluji. Totuși, a alergat acolo s-o facă, pentru că a fost inspirată să facă acel lucru.

Oh, membri decăzuți ai bisericii, bărbați și femei denominaționali, puteți vedea voi nevoia lui Isus în seara aceasta? Dacă ați fi atinși de inspirația lui Dumnezeu, ați vedea că acesta este ceasul potrivit să faceți ceva. Femeia L-a văzut cu ochii ei, în timp ce ceilalți își băteau joc de El, pentru că nu credeau Mesajul Lui. Chiar și Simon, gazda, păstorul care L-a invitat pe Isus, a făcut aceasta numai ca să-și bată joc de El, deoarece nu credea că este un profet.

Se părea că Diavolul are câștig de cauză, iar Simon se gândea: *„Dacă Omul acesta ar fi un profet, ar ști cine și ce fel de femeie este aceea de la picioarele Lui: că este o păcătoasă.”* (Luca 7.39). Vedeți, lui nu i-a fost descoperit Cine era El. Nu putea să primească o inspirație, pentru că în el nu era nimic care să poată fi atins. Dar femeia a fost cuprinsă de inspirație.

Ochii ei au privit dincolo de criticile care se auzeau la adresa Lui. Ea credea că El este Cuvântul profețiilor, că toate cuvintele profețiilor s-au împlinit în El. Urechile ei auziseră că El este pe pământ, dar acum ochii ei Îl vedeau.

Priviți ce a făcut această femeie. Ea a văzut Cuvântul făcut trup, L-a văzut pe Mesia, pe Emanuel. Și când a dat drumul acestei credințe vii, i s-a descoperit Cine era El în timpul acela: Mielul lui Dumnezeu care a eliberat păcătoși ca ea, și imediat s-a apropiat să-L slujească, deși nu știa cum s-o facă.

Așa vine o vindecare adevărată! Când vi se descoperă că „*El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirea noastră, și în rănilor Lui ați fost vindecați.*” Când sunteți inspirați să-I vedeți Prezența aici, conform Cuvântului din Marcu 11... sau Luca 17.30, pentru că El Însuși Se va descoperi în zilele din urmă în mijlocul poporului Său, în trup omenesc, cum a făcut și înainte de distrugerea Sodomei. Când vedeți aceasta, Ceva vă va atinge, iar atunci doctorul poate să tot spună: „Cancerul este încă acolo!”, pentru că pacientul va răspunde: „Nu știu cum se va întâmpla, dar știu că voi fi bine oricum.” Vedeți?

Ea s-a apropiat să-L slujească, fiindcă inspirația a venit asupra ei și i-a descoperit că acela era ceasul și că El era Mesagerul, Mesia, care trebuia s-o vindece, și ea L-a crezut. El avea nevoie de o slujbă, iar ea a venit s-o facă pe baza inspirației ei. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu a deschis izvoarele glandelor lacrimilor din ochii ei. Femeia a început să plângă pentru că urechile ei au auzit de El, iar ochii ei L-au văzut. Dar pe lângă lacrimile care curgeau, Dumnezeu i-a dat și acel păr lung. Vedeți? El i-a rânduit prosoape, părul ei, și apă, lacrimile ei. Acea femeie a făcut pentru Dumnezeu cel viu exact slujba de care avea nevoie. Ea a auzit vorbindu-se despre El, dar acum Îl vedea și putea face o slujbă pentru El.

O, păcătosule! De ce nu faci și tu acest lucru, acum când vezi nevoile? El are nevoie de tine și de slujirea ta! Acum poți să-L vezi pe Acela despre care ai citit cândva în Biblie. Noi am văzut ce a făcut El aseară în mijlocul nostru. L-am văzut în fiecare adunare, dar cu toate acestea, uneori stăteam reci și indiferenți și ne gândeam: „Da, știu că Scriptura spune aceasta. Am văzut cu ochii mei aceste lucruri.” Se pare că nu ne mai înflăcărează nimic; se pare că nu ne-a atins corect, că nu este nimic ce ar putea țâșni din noi.

Dacă vrem să aprindem un chibrit, este nevoie să aibă la un capăt un cap de aprindere pentru că altfel nu se aprinde. Voi puteți să-l tot frecăți pentru că dacă s-a dus fosforul, nu se aprinde, nu produce flacără. Dacă însă capul de aprindere este bun, se aprinde și dă lumină.

Dacă versetele biblice ale Mesajului acestei zile de pe urmă se împlinesc într-adevăr, și vedeți prezența lui Isus Hristos, despre care ați auzit ce a făcut în timpul vieții Lui, și vedeți că Scriptura spune: „*El este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8), cu puțin înainte de revărsarea mâniei lui Dumnezeu asupra lumii sodomite, noi vedem cum Isus Se întoarce înapoi în poporul Său, în trup omenesc, și face același lucru pe care l-a făcut. Vai! Aceasta ar trebui să ne umple sufletul de

bucurie; ar trebui să realizeze ceva în noi. De ce? Pentru că pătrunde înăuntru.

Voi ați auzit în Biblie ce a făcut El când femeia aceea s-a atins de haina Lui. El S-a întors și i-a spus care era necazul ei, și că credința ei a făcut-o sănătoasă. Ba mai mult, a făgăduit că va face încă o dată acest lucru înainte de a fi arsă lumea. În vremea aceea lumea va fi într-o stare sodomită. Noul Testament, Profetul, Profetul lui Dumnezeu, Profetul profeților, Dumnezeul tuturor profeților, plinătatea Dumnezeirii, Dumnezeul... manifestat în trup, Creatorul, Genezei. Aleluia! Acela este Cuvântul Lui! El a spus ce se va întâmpla, iar noi vedem starea sodomită a lumii, Îl vedem venind jos și făcând exact ceea ce a spus că va face. Noi am auzit vorbindu-se despre El, dar acum Îl vedem! *„Urechile mele au auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum ochii mei Te-au văzut! Amin. Îl văd cu proprii mei ochi. Ce ceas ar trebui să fie acesta! Ce timp ar trebui să fie! Legitimarea Cuvântului Său. Întotdeauna când Cuvântul este confirmat, Acela este Dumnezeu care vorbește în Cuvântul Lui, făcându-Se vizibil ca să-L puteți vedea.*

Acolo era o mică prostituată de stradă, care a căzut la picioarele lui Isus, l-a spălat picioarele cu lacrimile ei și le-a șters cu părul ei, iar Dumnezeu a răsplătit-o pentru aceasta. Astfel, El a spus: *„...oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, să se spună aceasta în amintirea ei.”* De ce? Priviți cât de păcătoasă era ea, dar a fost atinsă de Ceva, iar atunci a văzut Cuvântul făgăduinței din grădina Eden, că *„Sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui.”* Da, ea l-a văzut pe Mesia, care S-a născut dintr-o fecioară.

Ea a auzit făgăduința că El trebuia să Se nască dintr-o fecioară, apoi a auzit că acest Om ar fi deja pe pământ. A auzit vorbindu-se despre un Rabin tânăr, un Profet care-i vindecă pe cei bolnavi, și a crezut. Acesta este motivul pentru care a pornit de-a lungul străzii să-L caute.

Apoi a văzut acea petrecere mare, iar când s-a apropiat de gard și a privit înăuntru, l-a văzut. El era acolo, iar Ceva îi spunea: *„Acesta este El!”* Era tot ce-i trebuia ca să fie inspirată. Puteți înțelege? Femeia a văzut Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup. Ea auzise cu urechile ei, dar acum Îl vedea cu ochii ei.

Fiecare știe că noi avem o făgăduință care arată care va fi starea bisericii în zilele din urmă. În starea ei prezentă, biserica nu poate împlini niciodată poruncile lui Dumnezeu, marea însărcinare, niciodată nu poate chema Mireasa afară. Cine o va face? Penticostalii? Ar trebui să spun, nu. Și nici unul dintre ceilalți. Ei sunt pleava

care ține grâul învelit. Ei au venit la suprafață și au arătat exact ca bobul de grâu, dar nu sunt bobul. Ei se deschid și bobul iese afară. Prin faptul că se organizează, ei se omoară singuri. Mor chiar acolo, sunt paie.

Bobul de grâu care a căzut în pământ în epoca întunecoasă, a trebuit să moară, iar acum vine la suprafață și începe să se formeze în forma Miresei.

Criticii spun: „Cum a fost posibil ca un Dumnezeu milostiv, care a putut să despartă marea Roșie ca să treacă poporul Lui prin ea, să îngăduie ca acei creștini sărmani să fie mâncați de lei, arși și să sufere atâta? Se pare că El stătea acolo sus ca și cum ar râde de toată suferința lor!” Sărman neștiutor! Oare el nu știe că bobul căzut în pământ trebuie să moară? El trebuia să moară prin acele epoci, ca oricare alt bob de grâu, trebuia să fie în pământ, să fie îngropat și să rodească prima reformă, cele două frunze ale lui Luther, paiul. În Wesleieni a continuat și a rodit polenul, spicele, marea epocă misionară. Apoi a mers mai departe în pentecostali, pentru reșezarea darurilor; atât de aproape încât dacă s-ar putea, să-i înșele chiar pe cei aleși (arată ca grâu). Dar dacă se deschide, acolo nu este grâu, ci este numai pleavă. Apoi, au început să se formeze organizațiile unitarienilor, organizațiile trinitarienilor, organizațiile duotarienilor, organizația Biserica lui Dumnezeu și toate celelalte, dar toate sunt moarte. Exact! Ce se întâmplă acum? Ea este un înveliș pentru grâu și a crescut prin tot timpul.

Dar acum, ea se retrage și bobul de grâu devine vizibil. Aceasta nu este epoca pentecostală, ci este epoca zilelor din urmă, aceasta este epoca Miresei, aceasta este Lumina Serii, când trebuie să se împlinească Maleahi 4, ca să urmeze șablonul lui Dumnezeu, aceasta este împlinirea lui Luca 17.30, aceasta este cartea lui... Ieremia și toți ceilalți profeti, este ceea ce a spus Ioel: „Aceasta este ziua!” „Doamne, eu am auzit că va veni aceasta, dar acum o văd cu ochii mei!”

Deși se ridică o mulțime de imitatori falși, acei lane și lambre, care făceau tot ceea ce făcea Moise, nu au reușit să-l sperie nici pe el, nici pe Aaron. Asemenea lui Iov, ei știau foarte bine de unde vine inspirația lor; știau că este „Așa vorbește Domnul!” Și aceeași Biblie care relatează despre ei, spune că în zilele din urmă se vor ridica imitatori. Cine a început primul? Moise sau ei? Dacă ei ar fi început primii, imitatorul ar fi fost Moise.

Astăzi avem tot felul de oameni cu darul deosebirii și celelalte lucruri. Dar ce faci ei? Încearcă să vă atragă atenția de la lucrarea adevărată a lui Dumnezeu, pe care

Dumnezeu a legitimat-o ca fiind adevărată, prin Scriptura Lui. „Urechile noastre au auzit despre aceasta, dar acum o vedem cu ochii noștri.” Amin. Îl credeți? Credeți din toată inima? Inspirația! În ziua aceea, când se va descoperi Fiul omului, un Fiu al omului, Isus Hristos manifestat printre poporul Lui.

La Avraam și gruparea lui, a venit un Bărbat. Era un Om obișnuit, care avea hainele pline de praf. El a stat cu spatele spre cort și a întrebat: „Unde este soția ta, Sara?” Nu Sarai, ci Sara; nu Avram, ci Avraam. El i-a zis pe nume și l-a întrebat: „Unde este ea?”

Și Avraam a răspuns: „Este în cortul de la spatele Tău.”

Și El a continuat: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine.” Auzind cuvintele Lui, ea râdea în sinea ei, dar El a întrebat: „De ce a râs Sara?” El a dat făgăduința, iar ei erau cei care așteptau un fiu promis.

Nu contează cum se comportă oamenii în aceste denominațiuni, nici cât de mult susțin că-L așteaptă pe Hristos, deoarece faptele lor dovedesc că nu-L așteaptă! Așa este. Faptele voastre vorbesc mai tare decât cuvintele pe care le spuneți. Ei se gândesc numai cum să primească mai mulți membri în organizațiile lor, dar aici și colo există oameni care așteaptă cu adevărat venirea Domnului. Numai lor li Se va descoperi El Însuși și numai ei vor înțelege.

Numai cei aleși au înțeles Cine era El. Gândiți-vă numai că atunci erau pe pământ în jur de trei milioane de evrei, dar nici măcar o treime din ei nu știau că El a fost pe pământ; că a venit și a plecat. Vedeți? El S-a descoperit celor care așteptau venirea Lui: lui Ioan Botezătorul, și așa mai departe, Anei din Templu, care era oarbă, lui Simeon, căruia îi fusese descoperit de Duhul Sfânt că Îl va vedea pe Hristos, etc. Toți ceilalți: marii conducători religioși, teologii, erau atât de orbi că nu se putea mai rău.

Ploaia poate aduce sămânța la suprafață numai dacă ea este deja în pământ. Mai întâi, voi ați fost un germen mic în tatăl vostru. El nu vă cunoștea, dar cu toate acestea erați în el. Prin mama voastră, pământul fertil, ați fost manifestați în asemănarea lui și atunci el a putut să vorbească cu voi.

O, acest Dumnezeu mare! Dacă aveți Viața veșnică, înseamnă că germenul Vieții veșnice a fost la început în Dumnezeu. Voi ați fost acolo, ați fost în gândirea Lui, numele vostru și tot. Și pentru că a știut dinainte aceasta, El v-a rânduit să vedeți.

Dar cei care nu au fost rânduiți dinainte, nu vor putea vedea niciodată aceasta.

În Numele Domnului Isus, gândiți-vă că ceasul este aici! Nu vreți să-L credeți? Dați-I viața Lui. Trebuie să închei pentru că a trecut de nouă. Să ne plecăm capetele.

O, Doamne, eu am auzit de Tine, dar acum Te văd! Doamne Isuse, binecuvântează-i pe acești oameni, în timp ce Te așteaptă.

Vă voi pune o întrebare. Aș vrea să-L las pe Duhul Sfânt să lucreze și sunt încredințat că El va face aceasta. Cercetați-vă mințile, cercetați-vă sufletul și vedeți dacă credeți cu adevărat. Dacă veți găsi puțină îndoială acolo, ridicați mâna și spuneți: „Doamne Isuse, lasă-mă să Te văd. Eu am auzit despre Tine, dar nu Te-am văzut niciodată cu adevărat. Lasă-mă să Te văd pentru că cred.” Bine. Aceasta este bine.

Este cineva aici, care nu Îl cunoaște pe Domnul ca Salvatorul lui? Ridicați mâna și spuneți: „Doamne Isuse, sunt un păcătos, dar doresc să Te văd manifestând acest Cuvânt despre care vorbești. Eu știu că așa Te-a văzut Iov; așa Te-a văzut Avraam și toți ceilalți, fiindcă El era împlinirea Cuvântului Tău făgăduit. Eu am auzit despre tot felul de lucruri: despre scamatorii și tot ce este posibil, dar am înțeles că în țară există un Mesaj al timpului din urmă, care a fost vestit printr-un Înger, în anul 1933, acolo la râu. Eu am auzit vorbindu-se despre serviciile de vindecare, care au început, și știu că nu mai pot rămâne pe calea cea veche a denumirilor. Nu pentru acestea a fost trimis El, și nu a stat acolo.”...

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi spus: „Să facem o corabie ca Noe, și să părăsim Egiptul pe râu.”? Oh, nu! Nu era posibil, deoarece el avea un Mesaj de la Dumnezeu, el a fost manifestarea. Când se ridică un profet, el trebuia să fie legitimat de Dumnezeu înaintea Israelului. Ei nu mai avuseseră de patru sute de ani un profet, dar acum s-a ridicat unul, așa că, ar fi trebuit să-l cunoască, fiindcă se va întâmpla ceva.

Din nou, Israel nu a mai avut un profet de sute de ani, și iată că vine Isus în scenă. Și femeia de la fântână l-a zis: „Doamne, văd că ești profet. Noi nu am mai avut niciun profet de patru sute de ani.” El știa ce era în inima ei. Vedeți?

Nouă ne-au fost făgăduite epocile bisericilor prin reformatori, și i-am avut. Dar în Maleahi 4, El a făgăduit că în zilele din urmă, va continua să lucreze conform

modelului Său.

Acest lucru trebuia să se întâmple pentru ca inimile copiilor să fie aduse înapoi la credința părinților apostoli. Acesta este scopul. Biserica este atât de împărțită în denominațiuni și de sfâșiată în bucăți, încât este moartă. Ea este o purtătoare, dar El a făgăduit că în timpul Mesajului îngerului al șaptelea, vor fi descoperite cele șapte Peceti. Conform Apocalipsa 10, tainele lui Dumnezeu se vor declara când îngerul al șaptelea începe să-și sune Mesajul, dar nu prin slujba de vindecare, ci prin Mesajul care urmează slujbei de vindecare.

Isus a fost un Bărbat bine văzut cât timp i-a vindecat pe cei bolnavi, dar când a spus: „Eu și Tatăl suntem Unul”, toți spuneau: „Oh, așa ceva este greșit!”

Iov a fost bine văzut până i s-a întâmplat nenorocirea. Vedeți? Întotdeauna este așa.

Credeți! Vreți să-L primiți chiar acum? Atunci ridicați mâna și spuneți: „Eu Îl cred și vreau să-L primesc.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este frumos. Stați liniștiți și rugați-vă.

Dumnezeule scump, acesta este un moment sfânt. Așa va fi și în timpul acela când, într-o zi va răsună un tunet și Fiul lui Dumnezeu va coborî din ceruri cu un strigăt, cu glasul Arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, și cei morți în Hristos vor învia. Tată, în seara aceasta, noi toți am înțeles că vom da socoteală de fiecare cuvânt pe care-l vorbim. Vom da socoteală chiar și de gândurile din inimă, de aceea Te rog, Dumnezeule, să cureți fiecare inimă din locul acesta în Numele lui Isus. Curăță inima mea și a acestor oameni! Pregătește-ne Tu, și fă ca ochii noștri spirituali să fie deschiși în seara aceasta, ca să vedem slava Dumnezeului celui Atotputernic. Tată, noi am auzit vorbindu-se despre El, dar acum Te rugăm să ne lași să-L vedem. Dă-ne aceasta, Tată. Îngăduie aceste binecuvântări pentru că Te rog în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Gândiți-vă: Unde stați, transformați inima voastră într-un mic altar și spuneți: „Doamne Isuse, vino în inima mea. Dă-mi ceva de care să mă pot ține. Îngăduie-mi să simt inspirația care-mi spune că ești prezent.”

Ce lucrare măreață! Domnul Dumnezeu să realizeze aceasta în viețile voastre.

Câți dintre voi primesc benzile? Ați auzit predica: „Acesta este timpul, Domnilor”?

V-am arătat ziarele și toate acele lucruri? A fost anunțat cu un an înainte ce se va întâmpla. Știința este nedumerită de aceasta. Acolo era Domnul Isus încoronat cu acea perucă albă, așa cum Îl vedeți în Biblie, în Apocalipsa 1 și în Daniel, Judecătorul Suprem al cerului și pământului. El a fost acolo, dar știința nu poate înțelege. În Observatorul Universității din Arizona și până în Mexic, se încearcă de doi ani să se explice acel eveniment, dar vouă vi s-a spus despre el înainte să se întâmple.

Ce spuneți despre cutremurul din Alaska? Priviți Hollywoodul căzând în mare! Fiți atenți și vedeți dacă nu se va scufunda. El nu mi-a spus niciodată ceva fals. Urmăriți și observați singuri dacă nu trăim în ceasurile de încheiere ale istoriei. Niciun om nu cunoaște ceasul venirii Lui, dar una știu: pe baza cunoștinței mele de până astăzi, cred că dacă sunt în mintea corectă și încă necredincios, aș alege să fiu un creștin adevărat și nu unul denominațional. Nu vă bazați pe faptul că ați strigat! Noi am cercetat aceasta azi dimineață și am dovedit prin Cuvântul lui Dumnezeu că aceste învățături sunt total în afara voii lui Dumnezeu, și nu au adus nimic altceva decât moartea. Nu fiți în pai, fiți în Viață. Vedeți? Aveți credință în Dumnezeu.

Credeți că Dumnezeul care a dat făgăduința din Geneza 1, S-a arătat lui Avraam și a făcut minunea aceea, este Același Dumnezeu care S-a făcut trup; a luat chip de Om; S-a născut printr-o fecioară. Desigur, acolo a fost o teofanie, dar când El a venit în carne umană, era același bărbat și a împlinit aceleași lucruri... Credeți că dacă Dumnezeu poate lua o persoană, cum a promis că va face conform Maleahi 4, un canal prin care poate vorbi, El va împlini același lucru cum a spus acolo? Credeți aceasta? Eu cred că El poate s-o facă.

Credeți că veți putea avea credință să-l atingeți haina? Credeți că acum este Ceva care vorbește inimilor voastre și vă spune că aveți destulă credință să-l atingeți haina? Credeți că puteți face aceasta? Atunci întindeți-vă și atingeți-o prin credință. Nu printr-o emoție, ci cu o credință absolut curată și neamestecată.

Spuneți pur și simplu: „Doamne, eu cred din toată inima. Am auzit că ai făcut lucrurile acestea, dar acum aș vrea să văd cu ochii mei.” Vedeți?

Eu nu pot să vă ating, numai Dumnezeu poate face aceasta. Credeți că El va face aceasta?

Privesc chiar în spate, spre partea stângă. Se pare că acolo ar fi un canal, un

curent care vine spre mine. Vine de la o femeie, care stă alături de bărbatul ei. Ea nu este de aici, ci vine din Dallas, Texas. Amândoi sunt suferinzi: ea suferă de o complicație care a apărut după o operație, iar el are o suferință la spate. Sunt domnul și doamna Corbet din Dallas, Texas. Dacă este adevărat, ridicați mâna. Eu sunt străin față de voi, este adevărat? Deci nu am avut cum să spun acestea despre voi. Ce înseamnă aceasta? Că „*urechile mele au auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum Te văd!*” Înțelegeți ce vreau să spun? Întrebați familia aceasta. Eu nu i-am văzut niciodată în viața mea. „Până acum am auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum Te văd cu ochii mei.”

Dacă puteți crede, Dumnezeu vă va da ceea ce aveți nevoie.

Bărbatul care stă acolo cu mâna pe bărbie, are tensiune mare. Crezi că Dumnezeu te face sănătos, domnule? Crezi că Dumnezeu te poate vindeca de tensiunea pe care o ai? Ridică mâna dacă crezi. El crede. Eu nu l-am mai văzut niciodată până acum și nu știu nimic despre el. Voi ați auzit însă că Isus a spus în Biblie că El va face din nou aceste lucruri. Acum le vedeți. Înțelegeți ce vreau să spun? „*Totul este cu putință celui ce crede.*” Dar numai celui ce crede. Este nevoie de o credință adevărată ca să se întâmple. Dacă puteți crede, Dumnezeu vă va da ceea ce cereți.

Acolo în spate stă o femeie care are gușă. Ea se uită la mine.

Doamna de lângă ea are tot tensiune mare. Așa este.

Doamna de alături are și ea o greutate. Ea nu este de aici, ci vine din Arkansas, și este pe punctul să piardă aceasta. Domnișoară Phillips, crede în Domnul Isus Hristos și vei fi vindecată. Îl crezi din toată inima? Primești aceasta? Atunci poți s-o ai. Voi spuneți: „Este ceva tainic!” Nu, nu!

Isus a spus: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” Este corect?

„*Urechile mele au auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum Te văd cu ochii mei.*” Puteți vedea ce se petrece? Cineva stă acolo, privește înapoi, crede și deodată se întâmplă. Vedeti?

Bărbatul acela tânăr... în seara aceasta te simți mai bine decât ieri, este adevărat? Este în ordine. Tu vei fi sănătos. Aseară stătea aici și se tot lovea în cap, dar astăzi arată ca un domn. El era puțin confuz referitor la anumite lucruri, dar acum totul s-

a clarificat și va fi bine. „În ziua când Se va descoperi Fiul omului, va fi la fel ca înainte de arderea Sodomei.”

„Urechile mele au auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum Te văd cu ochii mei!” Eu am auzit că Isus a dat făgăduința, dar acum văd că ea s-a împlinit.” *„Urechile mele au auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum Te văd cu ochii mei!”* Câți cred că Acesta este El? O, Dumnezeule!

Noi suntem încă aici, deși s-a făcut târziu. Măine seară vom avea un serviciu mare de vindecare. Eu și fratele Moore vom sta și ne vom ruga pentru toți cei care vor veni în rândul de rugăciune. Prima dată am vrut să fac o chemare la altar, apoi mi-a venit gândul: „Nu voi face aceasta pentru că aici este scris: *„Urechile mele au auzit vorbindu-se despre Tine, dar acum Te văd cu ochii mei.”* El este aici, credeți aceasta?

Hai deți să ne punem mâinile unii peste alții. Gândiți-vă că Același care a spus că va face aceasta, a spus și că *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* A spus El aceasta? Sunteți un credincios? Atunci spuneți „Amin!” Același Dumnezeu care a dat făgăduința a și împlinit-o... Întrebați-i pe acești oameni și veți vedea că eu nu știu nimic despre ei pentru că nu i-am mai întâlnit niciodată până acum. Acest lucru este imposibil pentru mine, dar versetul acesta trebuie să se împlinească, iar dacă se împlinește este un semn că suntem în timpul sfârșitului și că Fiul omului este gata să vină, fiindcă El Se descoperă în trup omenesc. Este adevărat?

Așa știm că este adevărat. Voi spuneți că credeți în El și v-ați pus mâinile unii peste alții. Și dacă v-ați pus mâinile unii peste alții, înseamnă că Cel ce realizează aceasta înaintea ochilor voștri este același Fiu al lui Dumnezeu, care a spus: *„...bolnavii se vor vindeca.”* Este același Fiu al lui Dumnezeu. Eu am auzit că El a spus: *„Dacă cei credincioși își vor pune mâinile unii peste alții, se vor însănătoși.”* Eu am auzit de această făgăduință cu urechile mele, dar acum lasă-mă s-o văd cu ochii mei. Rugați-vă în timp ce mă rog și eu.

Doamne Isuse, în Numele Domnului Dumnezeului cerului, lasă ca Duhul Tău să Se pogoare acum în inimile acestor oameni și să aducă credința adevărată a lui Dumnezeu, care împlinește această făgăduință pentru ei. Fie ca Dumnezeul cerului să-i vindece pe toți, în timp ce sunt ascultători poruncii Tale și își pun mâinile unii peste alții. Doamne, îngăduie să se întâmple aceasta, în Numele lui Isus Hristos, și spre slava Ta.

Credeți că ați primit lucrul pentru care v-ați rugat? Este în inima voastră Ceva care vă spune aceasta? Simțiți inspirația care spune: „A trecut! S-a întâmplat!”

Porunca lui Dumnezeu era ca noi să auzim cu urechile noastre, iar acum vedem cu ochii noștri. Iov spunea: „*Urechea mea auzise vorbindu-se despre Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.*”

Voi ați auzit aceasta prin Cuvânt, prin auzirea Cuvântului, deoarece „credința vine prin auzirea Cuvântului.” Acum Îl vedeți cu ochii voștri, acționând. Același Dumnezeu care a spus că se vor întâmpla lucruri mari, a spus și că cei ce vor crede aceasta își vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoși. A venit în inima voastră că sunteți vindecați? Ridicați mâinile dacă s-a întâmplat aceasta. Amin. Aceasta este într-adevăr o vindecare apostolică. Credeți aceasta? Credeți din toată inima? Aleluia! Mai mult nu ne trebuie. Să ne ridicăm și să-l aducem slavă.

Îți mulțumim, Doamne Isuse. Slăvit să fie Numele Domnului!

Îl voi lăuda! Îl voi lăuda!

Slavă Mielului junghiat pentru păcătoși;

Dați-I glorie, toți oamenii,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

Îl iubiți? Noi vrem să-l aducem toată slava și cinstea. Vedeți? Dacă Dumnezeu vi s-a descoperit prin același canal prin care ați fost salvați, prin canalul prin care vi s-a spus: „Ești salvat!” v-a spus și „ați fost vindecați.” Nu mai există nimic care să poată împiedica realizarea acestui lucru.

Astfel îi dăm glorie, toți oamenii,

Căci Sângele Lui a spălat orice... (fiecare îndoială, a spălat fiecare îndoială).

Îl voi lăuda! Îl voi lăuda!

Slavă Mielului junghiat pentru păcătoși;

Dați-I glorie, toți oamenii,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

Oh, nu-L iubiți? O, cât este de minunat! *„Urechea mea auzise vorbindu-se despre Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.”* Dumnezeu Se descoperă poporului Său așa cum i S-a descoperit lui Avraam, și împlinește făgăduința că Fiul omului Se va arăta în zilele când lumea se va găsi din nou în starea sodomită.

Din cer au venit trei mesageri. În Sodoma era o grupare denominațională. Acolo au mers Oral Roberts și Billy Graham. Gândiți-vă la ceea ce v-am spus: În toată istoria Bisericii nu a fost niciun mesager internațional pentru biserică, al cărui nume să se termine cu „ham”, la fel ca „Abraham” (În Biblia românească scrie „Avraam”). „Graham” are șase litere, numărul omului. Aceasta este legătura cu lumea.

Dar numele lui „Abraham” are șapte litere, numărul complet și desăvârșit al lui Dumnezeu. Vedeți?

Ce au făcut cei doi mesageri care au mers în Sodoma? Au predicat Cuvântul, i-au chemat afară și le-au spus să se pocăiască.

Dar Cel care a rămas cu Avraam, a făcut o minune: El i-a spus lui Avraam ce făcea și ce gândea Sara, care se afla în cortul din spatele Lui. Și Isus, Cel care era în acea persoană a spus: „Când lumea va ajunge în starea în care era Sodoma atunci, va fi descoperit din nou Fiul omului.” Toate celelalte versete biblice dovedesc că este Același:

„La început era (Adunarea spune: „Cuvântul”), și Cuvântul era („cu Dumnezeu”), și Cuvântul era („Dumnezeu”). Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” (Ioan 1.1+14). Este adevărat? Noi putem vedea același Cuvânt promis din Luca, Maleahi și toate celelalte promisiuni de astăzi, pe care le-am auzit cu urechile, că s-au făcut trup, locuind printre noi; acum Îl vedem cu ochii noștri interpretându-Și Cuvântul. Noi nu avem nevoie de nicio interpretare omenească. O, Biserică a Dumnezeului celui viu, de aici, și cei ce sunteți la telefon și ascultați, treziți-vă repede, înainte de a fi prea târziu! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Îl iubesc, Îl iubesc

Că-ntâi El M-a iubit,

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Poți cuprinde aceasta, Biserică, voi care vedeți cu ochii voștri Cuvântul viu al lui Dumnezeu manifestat, făgăduința orei, în zilele acestea din urmă? Voi priviți cu ochii voștri la Cuvântul viu interpretat în formă naturală, Dumnezeu între noi! “ Eu am auzit că va face aceasta, dar acum văd cu ochii mei. Toți sfinții bătrâni au așteptat ziua aceasta, dar noi Îl vedem cu proprii noștri ochi manifestat. Mulți dintre bătrânii metodiști care au strigat, baptiști și adevărații pentecostali veritabili, au dorit să vadă aceasta întâmplându-se în epoca lor! Mulți dintre ei știau că se va întâmpla, dar noi stăm în seara aceasta și o vedem cu ochii noștri întâmplându-se! Oh, nu-L iubiți?

Isus a spus: „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.*” (Ioan 13.35).

Pentru că Îl iubim, să dăm mâinile unii cu alții și să cântăm:

Îl voi lăuda! Îl voi lăuda!

Bine: Îl voi lăuda! Îl voi lăuda!

Slavă Mielului pentru păcătoși junghiat;

Dați-I glorie, toți oamenii,

Căci Sângele Lui a spălat orice pată.

Ce i-a spus împărăteasa în noaptea aceea lui Belșatar? „În împărăția ta este un bărbat care poate să *dezlege lucrurile încâlcite.*” (Daniel 5.12). În seara aceasta, Cel ce dezleagă lucrurile încâlcite este Duhul Sfânt. Credeți aceasta? El este Cel care înlătură îndoielile. Sângele lui Hristos îndepărtează toate petele de îndoială. În lumea aceasta nu există niciun păcat mai mare decât necredința. Cine nu crede este deja condamnat, este adevărat? Există un singur păcat, și acesta este necredința. A fuma nu este păcat; a minți nu este păcat; a înjura nu este păcat; a curvi nu este păcat. Toate acestea sunt urmările necredinței. Necredința! Voi faceți toate acele lucruri pentru că nu credeți. Dacă Îl credeți, nu o faceți

O, ce minunat! Sângele Mielului a spălat orice îndoială. Noi credem tot Cuvântul Lui; credem că Cuvântul S-a făcut trup, și credem că Cuvântul este făcut trup acum prin legitimarea prezenței Sale, ca să confirme Cuvântul Său. Credeți aceasta? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Nădăduim să ne vedem și mâine dimineață, pentru a petrece un timp minunat cu Domnul. În timp ce stăm cu capetele plecate, încredințez serviciul fratelui Lindsay.

- Amin -